

Norwegian
63-0901E

Desperasjoner

Desperations

01.09.1963
Jeffersonville, Indiana, USA

Av
William Marrion Branham

Dette heftet (tale) kan fritt bli reprodusert og gitt ut, men ikke solgt, da den er lisensiert under Creative Commons (av-nc-nd) ved www.CreativeCommons.org.

dette har evigvarende Liv, og Jeg vil reise ham opp igjen ved endens tid.” Vi takker Deg for dette Løftet. Og Far, vi ber om at Du renser våre hjerter, til sammen, at vi vil være verdige ved...vår tro; å vite, at i oss selv er vi ikke verdige, men vår tro vil ikke svikte, at vi aksepterer fullkomment Jesu Kristi Blod. Gi det Far.

¹⁹³ Og hellige vinen for dens bestemte hensikt. Må den som drikker denne vin i kveld, og tar dette brød, ha styrke for reisen som ligger foran. Gi det Herre. Må de være friske og sterke, og fylt med Din Ånd, til Jesus kommer. Amen.

Desperasjoner

La oss bli stående nå som vi bøyer våre hoder. Herre Jesus, vi tror bare. Du har fortalt oss til bare å tro, og vi tror nå. Vi gir Deg takk og pris for hva vi allerede har hørt og sett, det forankrer vår tro. Hvor vi takker Deg for en ny anledning til å komme og tjenestegjøre til disse som er trengende. Nå ber jeg Deg, Gud, å møte våre behov i kveld ifølge Ditt løfte. I Jesu Navn spør vi om det. Amen.

² Vi er veldig glade i kveld for dette privilegium av å komme tilbake til Tabernaklet igjen, for å...med Evangeliet til den oppstandne Herre Jesus. Jeg var litt sen. Jeg hadde et spesielt ekspress tilfelle fra Michigan akkurat nå, og Herren gjorde en vidunderlig ting akkurat da for henne. Å du, hvordan Han vet alt, og bare legger det...behøver ikke å fortelle Ham; Han vet, Han bare vet hva det er. Så vi er veldig takknemlige. Folket har kjørt hele dagen for å komme hit. Og så, vi er så takknemlige for dette. Nå, ikke glem...

Er dette lydbånd på? [Broder Neville sier, “Det der er lysbryteren.” - Red.] Å, lysbryteren. Jeg forstår.

Ikke glem møtene denne kommende uke, Onsdag kveld, og neste Søndag morgen, og Søndag kveld. Hvis dere er i nærheten, i nabostrøket, jeg vet at de sikkert vil være glade for å ha dere her. Og nå, be for meg, som jeg reiser på min vei andre steder, og jeg håper å være tilbake igjen snart.

³ Jeg ønsker å takke dere alle for deres vennlighet, og hva jeg erindrer som dere har gjort for meg. En broder sendte meg akkurat en ny dress fra en liten menighet nede i Georgia . Og - og de folkene, det er bare fantastisk. Jeg vil takke disse menneskene fra Kentucky, som jeg var sammen med siste uke på ferie, og alt som Herren gjorde for oss der. (Hans) store mektige hånd, hva Han gjorde.

⁴ Vi stoler på å se dere igjen ganske snart, så snart som jeg kommer tilbake denne veien, (som) jeg drar til New York for møtet. Det er ved Stone Church med Broder Wick, som begynner, jeg tror det er den 12 November. Vi vil komme hit noen få dager før (den) tid.

Så kommer vi gjennom her igjen på vei til Shreveport, Louisiana, med Broder Jack Moore. Det er ved Høsttakkefesten, Høsttakkefest-ukene, for å være der i Shreveport. Det står på tavlen tror jeg, der tilbake i opplysningene.

⁵ Så håper vi å være sammen med noen av vennene fra Syd (Statene) etter Jul. Og vi vil være i Phoenix i Januar. Og så venter (vi) på oversjøiske telefoner, slik at vi kan gjøre møtene klare for oversjøiske (land). De arbeider med dem nå, denne siste måneden. Broder Borders korresponderer frem og tilbake for

en fullstendig verdensreise, som skal begynne så snart som vi kan få den klar. Men vi må vente på tilstanden.

⁶ Forsamlingene er så enorme der. Vi kan ikke sette dem i bygninger, vi må bare sette dem ute på bakken. Og noen ganger slipper de opp (for plass), det er nesten utrolige antall. Noen ganger så mye som fem hundre tusen. Det er en halv million mennesker på en enkelt samling, ikke hvor mange som kommer på møtene alle dagene, men bare på en samling. Dere vet, evangelister teller vanligvis hvor mange mennesker som kommer på seks uker. Ser dere? Men vi bare regner med hvor mange som er der den dagen, den ene dagen. Og noen ganger er der ikke plass for å sette dem, vi må bare sette dem ute på bakken.

Og vi må få tider hvor det ikke regner, øsregner. Disse fattige menneskene sitter der ute...jeg har sett kvinner sitte der ute med deres hår hengende rett ned, fint kledde mennesker, sittende i det regnet hele dagen lang. Bare sitter der, og det øser ned, og tordner og lyner, og stormene blåser, og de bare svinger seg frem og tilbake mot hverandre slik som det, sitter der og venter til du kommer og ber for dem. Ser dere? Dere vet at Gud ærer slik tro. Han gjør.

⁷ Dere må gjøre noe som Gud kan ære. Ser dere? Dere viser Ham. Folk som får alt gitt til seg så lettvtint, vanligvis...De - de gjør ikke noe for det. Du må...gaven er fri, det er sant, men dere må...

⁸ Det ser ut som, dere vet, som de sier: "Hvis du var født med en sølvskje," (dere har hørt det,) "så setter du ikke pris på noe." Men når du har arbeidet for det, så setter du pris på verdien av det.

⁹ Dere folk på lydbåndene der inne, jeg ville at - at...Jeg tror at jeg...

Denne morgen, budskapet denne morgen, (var) et høydepunkt-Budskap av hele min tjeneste. Et høydepunkt-Budskap av hele min tjeneste. En dag skal jeg fortelle dere hvordan det kom. Og jeg vet at alt har virket i måned etter måned etter måned, opp til dette ene Budskapet. (Det) beveget seg opp og kom til dette sted. Det var topptiden av det. Og det er et...

¹⁰ Jeg er sikker på, eller håper at dere fikk tak i hva Tegnet betydde. Ser dere? Tegnet er et bevis på at Blodet har blitt anvendt, at prisen som har blitt spurt om, forlangt av Gud,

Jesus betalte den prisen ved å utgyde Sitt Eget Blod. Han gjorde det. Da, fra Hans Liv kom den Hellige Ånd. Og når Blodet er anvendt til deg, den Hellige Ånd er et Tegn på at din pris er betalt; Gud har mottatt deg, og det er Tegnet. Husk, det er Tegnet. Der er mange mennesker som ikke, de - de vet ikke hva det Tegnet er, og du må gjøre det som om ingen vet (noe om) det, slik at de alle vil få det.

For så ofte som I eter dette brød og drikker denne kalk, forkynner I Herrens død, inntil Han kommer.

Derfor, hver den som eter brødet eller drikker Herrens kalk uverdigg, han blir skyldig i Herrens legeme og Blod.

Men hvert menneske prøve seg selv, og så ete han av brødet og drikke av kalken!

For den som eter og drikker, han eter og drikker seg selv til dom dersom han ikke gjør forskjell på Herrens legeme.

Derfor er det mange skrøpelige og syke iblant eder, og mange sovner inn.

Men dersom vi dømte oss selv, blev vi ikke dømt;

Men når vi dømmes, da refses vi av Herren, forat vi ikke skal fordømmes sammen med verden.

[Broder Neville sier: "Herren velsigne lesningen, Ordet." Broder Branham tar opp fatet med det brutte brød. - Red.]

¹⁸⁹ Jeg holder kosherbrødet, ujevnt og brutt, som representerer Jesu Kristi Legeme; gjennom-gjennom dette revne forheng har vi adgang til det Aller Helligste.

¹⁹⁰ Vår Himmelske Far, dette brødet har blitt laget for å representere det brudte og revne legeme. Må hver og en av oss, som vi mottar det, må det være som om vi bokstavelig har gjort denne handling. Og må vi ha tilgivelse for våre synder, og adgang til det Aller Helligste, til å leve i Ditt Nærvær i vårt fremtidige liv; og alle de dager som vi skal leve her på jord, og være med Deg i Evigheten for alltid. Gi det Far. Velsign dette brød for denne bestemte hensikt. I Jesu Navn. Amen.

¹⁹¹ [Broder Branham tar opp fatet med små glass som er fylt med vin - Red.] Bibelen sier: "Likeså kalken, efter at de hadde ett, og sa: Denne kalk er den nye pakt i Mitt Blod, som utgydes for eder." (Lukas 22: 20.) Må Herren gi Sin velsignelse på dette som vi ber.

¹⁹² Herre Jesus, jeg holder her vinens blod, saften fra druen. Og Far, det er for å representere dette kjære Blod som renser oss, at derfra kom Tegnet. Jeg takker Deg for Det Far, og for dette symbol. Du sa: "Den som eter og drikker

Hvis jeg ikke tar feil, er ikke dette Broder Blair, forkynneren som jeg møtte over i Arkansas for ikke lenge siden? Jeg tenkte det var. Jeg var ikke sikker. Du hadde et lite barn her oppe for innvielse, en liten en denne morgen. Jeg tenkte...Møtte ikke jeg deg for en stund siden, her ved Hot Springs, Arkansas, sammen med...Du var en...Noe holdt på å skje, og den Hellige Ånd kalte det ut. Stemmer det? Godt. Jeg bare...Jeg kom til å tenke tilbake, og jeg tenkte: "Dette er denne broderen." Jeg er så glad for at du er her Broder Blair.

¹⁸⁵ Jeg vil nå spørre Broder Blair om han vil be at Gud må rense oss nå for nattverden som er i ferd med å skje. Vil du Broder Blair?

[Broder Richard Blair ber - Red.] Ja. Ja, Herre. Gi det Herre. Ja Herre. Ja. Ja. Amen.

Dere kan sette dere, hver og en.

¹⁸⁶ Og nå på orgelet, søster, hvis du bare vil spille *Der Er En Kilde Fylt Med Blod*. Du kan begynne ditt...ta dem dit, hva enn som er nødvendig. Ja vel, lesingen nå, hvis vi bare vil være...bli stille for et øyeblikk.

Ja søster? [En søster sier: "Fikk jeg mitt lommeterørkle?" - Red.] Ja vel søster, bare se gjennom her til du finner det, så vil det være i orden, hva enn det er der. Er det slik? Ja vel søster.

¹⁸⁷ Ja vel, Broder Neville vil lese for Nattverden. Og så vil hjelperene komme, hvis der er fremmede her, til hvert sete, og ta midtgang for midtgang, som vi kommer, og rad etter rad, for nattverden.

¹⁸⁸ Og må dere meditere nå. Husk, Israel spiste det i desperasjon, og på reisen var der ikke en eneste svak iblant dem, etter førti år. Dette er også Guddommelig helbredelse.

Herren velsigne deg, Broder Neville. [Broder Neville leser de følgende Skriftsteder, Første Korinterbrev 11:23-32. - Red.]

For jeg har mottatt fra Herren dette som jeg også har overgitt eder, at den Herre Jesus i den natt da Han blev forrådt, tok et brød,

takket og brøt det og sa: Dette er Mitt legeme, som er for eder; gjør dette til minne om Meg!

Likeså også kalken efter aftensmåltidet, idet Han sa: Denne kalk er den nye pakt i Mitt Blod; gjør dette, så ofte som I drikker den, til minne om meg!

¹¹ Akkurat som å forkynne frelse. Vi må forkynne frelse på en slik måte, at det er for alle, som vi vet at det ikke er. Vi må forkynne Guddommelig helbredelse for alle, dog vet vi at det ikke er. Ser dere? Jesus kom for å frelse dem som var i Forløsningens Bok før verdens grunnvoll ble lagt. Han kom bare for å frelse disse. Hvem de er, vet jeg ikke. Ser dere? Men dere...Ingen kan ha tro med mindre du sier at det er for hvem som helst; og det er. Ingen kan komme med mindre Gud kaller dem. Det er sant. Så der er mange mennesker som ikke vil bli frelst. Vi vet om det. De, vel, Gud visste dette før verden ble til, at de ikke ville bli frelst.

¹² Der er mange som ikke vil bli helbredet. Mange vil ikke bli helbredet. De kan bare ikke. De kan ikke gripe det. De vet ikke hva det er. Mange vil bli (helbredet.) Men vi forkynner det som det er for alle, fordi vi vet ikke hvem den personen er; vi bare vet ikke. Men det er et, for hvem som vil, men noen mennesker kan ikke gripe den troen.

¹³ Og (det) er samme tingen om dette Tegnet. Tegnet. Vi har snakket om Tegnet hele veien, men nå er det manifestasjonen av Tegnet. Ser dere?

¹⁴ Vi har noen ganger tillatt det. Lutheranerne tillot det også, "Aksepterer Ordet; aksepterer Kristus som personlig Frelser." Metodistene sier: "Når du blir glad nok til å rope, der er det." Pinsebevegelsen sier: "Tal i tunger, da har du det." Vi har funnet ut at alt av det var galt. Ser dere?

Tegnet er beviset. Det er deg og Kristus sammen som personer. Ser dere? Det er den Hellige Ånd, Hans Liv i deg, som virker Hans Eget Liv gjennom deg. Det er for den rike, den fattige, eller for hvem som vil motta Det. Husk nå, Tegnet er hva du...

¹⁵ Du går til jernbaneselskapet og kjøper din reise. Der er en pris, kostnad. La oss si at den koster femti cent for å kjøre (med) dette - dette busselskapet, eller jernbanen, herfra til - til Charlestown, Indiana, koster femti cent. Vel, selskapet gir ut bevis (billetter) slik at...Ser dere? Nå, det som du gjør, er at du går ned og noen kjøper din reise, femti cent. De gir deg et tegn, som gir deg rettigheten på det toget til dets bestemmelsessted, hvor enn det toget går. Ser dere? Det gir deg...Det er et tegn.

¹⁶ Nå i denne saken, blodet var et tegn. Bokstavelig, så måtte det bli anvendt, fordi det var bare kjemien. (Det) var alt de hadde, fordi det var blodet til et lam. Livet hadde gått ut, og blodet var utgytt. Ser dere? Livet gikk ut, men det kunne ikke komme tilbake på den troende, fordi det var et dyr. Det bare talte om en god samvittighet, at der skulle komme En, et fullkomment Offer.

Og, for å gjøre det til en fullkommen En, hele Dommeren, Himmelen Gud, ble Offeret; Dommer, Jury, og Sakfører. Ser dere? Han ble Offeret. Og da

Hans Liv gikk ut, som var Gud...og ordet der, hvor det sier: ""Og Jeg vil gi dem Evig Liv." I det Greske...Jeg vet at jeg taler til lærde. Jeg ser to eller tre. Ser dere? Og jeg...Og ordet i det Greske der, er Zoe. Z-o-e, i det Greske, som betyr, "Guds Eget Liv." "Og Jeg vil gi til ham *Zoe*, Mitt Eget Liv." Kristus og Gud var Ett.

¹⁷ Da, det Livet som var i Kristus er den Hellige Ånd, ikke en tredje Person; men den samme Person, i form av den Hellige Ånd, som kommer på deg som et Tegn på at ditt liv og din reise er betalt. Du har blitt akseptert. Inntil det Tegnet kommer, du har ikke tillatelse til å komme på motorveien, (highway) Du er ikke tillatt å komme på...på busslinjen; du er ikke tillatt til å reise før du kan vise dette tegnet, og det tegnet,

(beviset) er din reise. Og nå viser det at Blodet har blitt utgytt og anvendt til deg. Prisen har blitt anvendt til deg, og du har Tegnet på at Blodet er anvendt til deg og du er akseptert. Fikk dere tak i det nå? [Forsamlingen sier, "Amen" - Red.] Åh, du! Åh!

¹⁸ Nå - nå, ikke noe bestemt bevis. Ser dere? Du sier: "Broder Branham," jeg føler det i deres tanker, ser dere, "hvorfor vil jeg vite?"

Se, hva var du, og hva er du? Der er hvordan du vet. Ser dere? Hva var du før dette Tegnet var anvendt? Hva er du etter at Det er anvendt? Hva var dine begjær før, og hva er dine begjær etterpå? Da vet du om Tegnet er anvendt eller ikke. Og disse andre ting går bare automatisk med dette. Ser dere?

¹⁹ Det - det er ikke som å snakke om det og si: "Tunger er beviset." Nå, jeg vil gå med, kjøpe et par sko. Tungene er ikke skoene. Det bare kommer med skoene. Ser dere? Den samme ting er Tegnet. Tegnet er Kristus. Men å tale i tunger, og kaste ut djevler, og gjøre disse ting, og forkynne, og hva det enn er, er beviset på at det er der, sant, men det er ikke (selve tingen) Det er en gave av det. Hvis jeg fortalte dere dette...

²⁰ Du sier, "Jeg - jeg vil ha deg Broder Branham," og så gir du meg en gave, ser dere. Vel, det er ikke meg, det er min gave.

Tunger er en gave av den Hellige Ånd, ikke den Hellige Ånd; (men) en gave av den Hellige Ånd.

²¹ Og Djevelen kan etterligne enhver av disse ting, men han kan ikke være den Hellige Ånd. Ser dere? Han kan etterligne disse gavene, men han kan ikke være den Hellige Ånd.

Og den Hellige Ånd er Tegnet på at Blodet har blitt anvendt, fordi Det følge Blodet hele veien fra Forløsningens Bok. Ser dere det? Det var hensikten for Han å komme. Det er hva Han fulgte i hver tidsalder. I hver tidsalder har Han

Og kjøpte min frelse

På Golgatas tre.

Til vi møtes! Til vi møtes!

Til vi møtes ved Jesu føtter; Til vi møtes!

Til vi møtes! Å, til vi møtes!

Gud med eder til vi møtes igjen.

Til vi møtes! Til vi møtes!

Til vi møtes ved Jesu føtter; Til vi møtes!

Til vi møtes! Til vi møtes!

Gud med eder til vi møtes igjen.

[Broder Branham begynner å nynne *Gud Med Eder* - Red.]

¹⁸² Denne sødme og fellesskap av det store Guds Tegn, den Hellige Ånd, må Han rikelig være med dere alle til vi møtes igjen. Guds nåde gå med dere, og slå dødens veier foran dere; og gjøre deres sti ren, at dere kan se Jesus alltid foran deres åsyn, og dere skal ikke rokkes.

¹⁸³ Nå, Himmelske Far, vi overgir dette møte, og møtet denne morgen, disse møter og hva som har blitt gjort, og all ære til Deg. Vi gir Deg takk og pris for folks frelse, og for folks helbredelse, og for å gi oss Din store nåde som vi alle ser til. Frels oss. Hvor vi takker Deg for dette. Vær med oss nå til vi møtes igjen. Møt oss i Nattverden. Vær på hjulene til de som kjører, Herre, til deres hjem. Led dem gjennom disse hensynsløse helligdager, at ikke noe ondt, og farer må komme til dem. Vi spør om det i Jesu Kristi Navn. Amen.

Ja vel, *Ta Det Navnet Jesus Med Deg*, igjen nå.

Ta...Jesu Navn...(Dere kan gå nå

i Navnet)...med dere,

Som et skjold fra hver en snare;

Når fristelser er omkring deg...

Hva gjør dere da?

Bare roper dette hellige Navn i bønn.

(Sangen fortsetter - Red.)

¹⁸⁴ Rett før dere setter dere ned, mens forsamlingen blir stille for Nattverdsmøtet.

¹⁸⁰ Gud velsigne dere alle. Vi er så glade at dere var her. Har dere fått...Er dere iherdige nå? Er dere...Er dere i desperasjon, din desperasjon som du hadde for din helbredelse? Har det alt opphørt nå, i en kjærlighet og tro og tillit at Gud vil gjøre hva Han lovet å gjøre? [Forsamlingen sier: "Amen." - Red.] Gud vil gjøre det.

Fra de små barna, så er der to eller tre av dem her i kveld, i rullestoler, jeg...Vi vil tro for dem, de er barn, at de også kommer til å bli helbredet. Tror dere ikke det? [Forsamlingen sier: "Amen." - Red] Amen! "De skal bli friske." De må det. Gud sa så. Og vi er desperate, og kommer til å tro det nå, at det vil bli gjort.

¹⁸¹ Nå, våre møter involverer en ting etter den andre. Vi skal nå la dem av forsamlingen som må gå, få slippe ut. Og som jeg kan se, så er klokken omtrent åtte minutter på ti. Og hvis dere må dra, vi-vi er glade for at dere var her, og vi ønsker at dere kommer tilbake og er sammen med oss. Resten av dere, etter at vi har stått, skal vi sette oss igjen. Og disse som drar, gå så stille som mulig. Så skal vi ha Nattverdsmøte rett etter dette. Dere er invitert til å bli om dere kan. Hvis dere ikke kan, Gud velsigne dere. Be for meg. Jeg vil be for dere. Og husk å holde Tegnet anvendt, og vær desperat for å presse til Guds Kongerike. Amen!

Nå skal vi synge vår avslutningssang, hvis vi kan, og: *Ta Det Navnet Jesus Med Deg*, som vi står.

. . .Jesu Navnet med deg,
som et Lys på Livets sti;
I det Navnet skal du seire,
. . .ta det med deg hvor du går.
Kjære Navn, å hvor kjært,
jordens håp og Himmelens glede
Kjære Navn, å hvor kjært!
jordens håp og Himmelens glede.

Ta hverandre i hånden og si: "Gud velsigne deg min pilegrim broder og søster." Dypt, oppriktig, ærbødig, og Kristne venner i fellesskaps-bånd, ta hverandre i hånden, broder og søster. Gud velsigne dere alle sammen. Vidunderlig!

Jeg elsker Ham, jeg elsker Ham,
Fordi Han først elsket meg

fulgt dette, for å se til at det ble brakt frem, og de kunne ikke bli gjort fullkomne uten oss. Og hele den Hellige Ånd besøker nå Menigheten, og fremstiller Gud i menneskelig kjød; som Han gjorde før Sodoma, (ved) brenningen der, som var et bilde. Så, Abraham, Han kom til syne for ham.

²² Og alle de ting som Han ikke har gjort ned gjennom tidsaldrene, i Menighetstidene, gjør Han nå. Tilbake til Ordet, fordi budskap på budskap på budskap må vinnes opp i hele Ordet. Og i de siste dager, når det Syvende Segl blir åpnet, (så) var det for å plukke opp hver adspredte (ting) som hadde vert utelatt i det. Det ville få hele tingen i ett stort Brudelegeme, slik at dem som levde der tilbake ikke var fullkomne inntil denne Menigheten var fullkommen. Denne Brudegruppen i de siste dager, bringe dem inn, og alle sammen bli tatt opp. Ser dere?

²³ Tegnet, Jesus Kristus, den Hellige Ånd, er iblant oss. Vi skulle ha ærefrykt for det. Vi-vi-vi-vi kan ikke ydmyke oss selv nok. Ta av deg skoene, eller å komme deg på dine knær, ville ikke drive det ut; det ville...det ville ikke tilfredsstille det, ville ikke tilfredsstille oss, men et liv som bringer frem Åndens frukt!

²⁴Hva er Åndens frukt? Ser dere? Kjærlighet, glede, fred.

²⁵Husk denne morgen. Forberedelse sendte budbæreren med Budskapet. Det neste Han gjorde, etter at Han sendte budbæreren med Budskapet, Han sendte Ild-Støtten som en stadfestelse. Det neste var, etter det, en konstella...eller en trøst. Ser dere? Dere visste at det var rett, dere hadde fred. Vi har fred med Gud, gjennom Herren Jesus Kristus. Ser dere?

²⁶Nå i kveld kommer vi til å be for syke, og jeg tror at de har nattverd. Kommer dere til å ha dåp, dåpsmøte? [Broder Neville sier, "Nei." - Red.] Bare nattverd, nattverd. Vi vil at dere skal bli for nattverden.

²⁷Og i løp av...i løp av trettifem eller førti minutter tar vi sikte på å være ferdige og klare for Nattverden. Og nå, i morgen er det tid for Arbeiderdagen, slik at dere kan hvile ut. Nå, jeg sa at det var vår hensikt ser dere. Vi vet ikke hvilken tid. Jeg vil være sikker på å gjøre det rett.

²⁸Denne morgen fortalte jeg dere, idet jeg ikke var med dere, jeg trodde vi hadde et to eller tre timers Budskap denne morgen. Men...men jeg hadde nettopp begynt, og jeg tenkte at jeg bare skulle bringe dette over for i kveld, men det var alt for veldig. Jeg vet ikke om folket fikk tak i det eller ikke. Jeg håper de gjorde, overalt.

Og jeg håper at lydbåndene er gode, slik at det kan bli brakt ut, for å bli kjent, at jeg tror, med hele Budskapet som jeg noen gang har brakt, (så var) dette absolutt ordinert av Gud, utenom...Selvfølgelig, den alminnelige befalingen,

som de Syv Segl og ting, (så) var (dette) direkte Guds Ord. Jeg tror at dette var det, det som trengte å følge disse Syv Segl.

²⁹Pass på hva som kommer etter de Syv Segl: Foreningen av folket, forenede tegn, det røde lyset som blinker i de siste dager, tegnet på at kvinnene blir vakrere, og menn, hva de ville gjøre. Alle disse tegn (fra) den Hellige Ånd, som viser frem til (det), for så å komme rett tilbake her for å toppe av alle disse Budskapene fra de Syv Segl. Det har toppet av denne ene tingen, Tegnet, at vi er i orden, bare sjekke oss selv og se om vi er i Troen.

³⁰Herren velsigne dere. Og nå, før vi...før vi vender (oss) til Bibelen, for å be for syke...Vi spurte om dette denne morgen, om hvor mange som ble bedt for sist Søndag kveld, som...som...som ble helbredet.

De som var helbredet denne uken, og omtrent alle her løftet opp sin hånd, at de var på møtet sist Søndag kveld. Det er noe, dere forstår, det er noe som...Det er, jeg fanger dette for meg selv.

³¹Der var en liten gutt, som nettopp ble fortalt, som kom ned fra Chicago, en liten Fru...Er den kvinnen, Peckinpau, peck...Fru. Peckinpau fra...fra...hun er en veldig fin Kristen søster.

Hun brakte noen, et...et barn, slik jeg forstår det, en liten gutt eller noe, som, som...som, ikke engang doktorene visste hva som var galt med ham. Hans lunger var så dårlige, eller noe, at de ikke kunne gjøre...kunne ikke la ham gå på skolen eller noe. Han var meget, meget dårlig. Og (de) sa, den Hellige Ånd rett etter Budskapet (ble forkynt), talte til den lille gutten, og kalte (på) ham, fortalte om hans tilstand og så videre, og utropte hans helbredelse.

Og denne uke dro han, moren eller foreldrene, eller hvem det var. (De) tok ham tilbake til doktoren, og doktoren sa at han hadde et nytt sett med lunger. Et nytt sett med lunger. Og slik jeg forstår det, så ringte foreldrene eller noen en rikstelefon, eller på en måte, for å la det bli kjent til forsamlingen. Ser dere? Gud, Skaperen, kan lage et sett med lunger.

³²Jeg...jeg tror i sannhet at vi er på...randen av en av de mest mektigste ting som noen gang har truffet jorden siden Jesu Kristi dager. Ser dere? Men nå kan vi bare bli kjent som...Det vil være så ydmykt.

Ser dere? Hva mennesket kaller for mektig, kaller Gud for "avskyelig" Men hva mennesket kaller for tåpelig, kaller Gud for "mektig" ser dere? Så se på det, det vil være så ydmykt at dere aldri vil gå glipp...dere ser, at dere vil gå glipp av det hvis dere ikke har Tegnet der til å undersøke det (med.) Ser dere?

³³Ville dere noen gang tenkt at fjellene hoppet som små vær, og at

med meg hvis dere ønsker å gjøre det. Det er ikke en isolert ting. Dere har rett til å be for de syke på samme måte som meg.

Jeg vet at den Hellige Ånd er her. Enhver som ikke vil tro det, er det noe galt med.

¹⁷⁴Ja vel, la oss tro nå av hele vårt hjerte, at Gud vil gi disse ting som vi spør om. Ha tro nå. Ikke tvil.

Og alle ber, den ene for den andre. Hva sier Bibelen? "Bekjenn derfor eders synder for hverandre og bed for. . . (Jakobs brev, 5:16.)

¹⁷⁵Og dere folk som kommer i linjen, så snart som disse hender berører dere, gå rett ut herfra i glede og pris Gud for at dere er helbredet. Ja vel, alle i bønn nå mens Broder Capps leder sangen.

Herre Jesus, hjelp oss nå. Jeg ber gjennom Jesu Kristi Navn, at den Hellige Ånd vil berøre hver person, og må de bli helbredet som vi følger Dine befalinger for å legge hender på de syke. Du sa: "De skal bli friske." Vi tror det Far, i Jesu Navn. Amen.

Ja vel, alle i bønn nå som vi begynner å be. Den første er en liten syk gutt i en rullestol. (Vi) legger hender på barnet, i Jesu Kristi Navn at han må bli frisk.

Ja min herre. I Jesu Kristi Navn... [Broder Branham og forkynnerne legger hender på disse i bønnelinjen, men bønnene er uhørbare. Forsamlingen ber og fortsetter å synge *Den Store Lege*. - Red.]

Den kjæreste lovsang som er sunget,

Jesus, velsignede Jesus.

¹⁷⁶Hvor mange av dere tror at Gud har, dere er sikre i deres hjerter med en forseglet forsikring, at Gud har svart på dine begjær fordi dere har adlydt Hans Ord? Det er gjort. Det er fullbrakt. Det-det er gjort. Tro Ham av hele deres hjerte, at det er et fullbrakt verk.

¹⁷⁷Pass på denne uken, og når dere kommer tilbake igjen, pass på hva som har skjedd.

¹⁷⁸Jeg antar, at neste gang jeg kommer tilbake, om Herren vil, så skal vi la bønnelinjen gå gjennom et av disse rommene, i dette lille rommet som jeg skal ta dem til. Jeg tror det avdekker seg nå, dere ser, timen.

¹⁷⁹Jeg ønsker å komme dit hvor jeg kan bringe folket en av gangen, og ta seg av den enkelte inntil jeg søker det ut og finner det. Og så fortsette som det, inntil jeg står rett med dem på den tiden.

Herre Jesus, gi, hør bønnen til Din tjener Herre. Jeg ber om at Du vil møte hver og en av disse som vi gjør bønn for, i Jesu Navn.

. . .Jesu stemme

Kjæreste note i serafers sang

Kjæreste navn på jordisk tunge,

Å, kjæreste lovsang som er sunget.

La disse som er desperate nå, som virkelig vet at du kommer til å bli helbredet...bare tenk, så langt som jeg vet, et hundre prosent fra siste Søndag kveld, ble friske denne uken.

Den medlidene. . .

¹⁷¹ Pass på, Han kommer. Ser dere? Han har allerede helbredet dere. Han bringer Sitt Ord, Han stadfester det, Han viser Sitt Nærvær. Ingen kan gjøre disse ting uten Gud. Dere vet det. Det er Messias-Tegnet. Og dere vet at jeg ikke er Messias. Så det er ham. Her har Han bevist alle ting til dere.

Det burde kase dere inn i desperasjon. Det burde elektrifisere dette stedet og berøre en. . .Nei, bare vær lik en-en-en fyrstik på en krutt-tønne. Sikkert! Det burde eksplodere troen, og-og kjærlighet og desperasjon drive disse mennesker rett inn i Guds Kongerike, og tro av hele deres hjerte. Tror dere nå, enhver av dere? [Forsamlingen sier: "Amen." - Red.] Ja vel. Nå, Billy, alle få.

. . .

¹⁷² Tony, se her på meg et øyeblikk. Jeg har ikke sett deg på lang tid, men du er syk. Du lider av noe som ligner dysenteri. Det stemmer. Det kommer til å opphøre. Det kommer til å forlate deg. Jeg har sett den tingen følge ham som han begynte (å gå) gjennom der. Der er ikke en ting som kan skjules for Gud rett nå. Jeg har ikke sett. . .jeg har ikke sett Tony på måneder antar jeg, men jeg ser at han har dette. Han hadde det, men ikke nå.

¹⁷³ La oss bøye våre hoder. Ikke ett øye være åpent. Ikke ett øye som ser. La alle være i bønn. Og Billy Paul eller Broder Neville, en, (om de) vil kalle frem neste rad når tiden kommer. Alle i bønn nå. Vi kommer til å prøve nå; om (de i) midtgangen vil komme til din venstre side når dere blir ropt opp, og så vil den venstre midtgangen over *her* komme til din venstre side når dere blir ropt opp. Broder Neville vil kalle på dere.

Undres på om der er noen av brødrene her som ville like å stå her og legge hendene på disse mennesker som de går forbi, sammen med meg? Hvem som helst av dere forkynnerbrødre, dere er sannelig velkommen til å stå sammen

bladene klappet med deres hender, når en profet kom frem fra ødemarken; som var talt ved Esaias, tolv hundre...eller syv hundre og tolv år før. Med skjeggstubber over hele ansiktet, og et stykke fåreskinn (omkring seg) Ikke engang en prekestol å forkynne på. Bannlyst fra alle kirkene, og sto på Jordans strender og ropte: "Omvend dere!" Og (han) kalte folket en gjeng med "huggormer" slanger. Men det er hva Gud sa, at når Han (Johannes) kom, "ville fjellene hoppe som små værer." Ser dere? De ydmyke så det og var glade.

³⁴ Hvordan kunne de forstå at en...denne store Messias, som var profetert fra selve begynnelsen av Boken, i første Mosebok, at Han ville komme, en Frelser? All ofring, og alle profetene, og alt hadde pekt (hen) til Ham. Og da Han kom, angivelig å være en fødsel utenfor ekteskap; en far som ikke angivelig var gift med Hans mor, Ser dere? Og kvinnen ble funnet å være gravid med babyen før de endog var gift, og kom opp i en slik, født i en slik liten...Vel, det sies en stall i Bibelen. Men en stall i de dager var en hule tilbake i (fjell) veggen. Jeg var på et slikt sted engang ute i Arizona, på jakt. Der var en stall tilbake under en fjellkløft. Og det var slik Jesus ble født, tilbake i en liten klippestall i en krybbe med høy og strå, i et kufjøs hvor feet var.

³⁵ Og (Han) ble oppdratt som en tømmermanns hjelper, og hvordan kunne Dette være den mektige Jehova? Men det var. Det var. Ser dere? En veldig underlig Person. Men, åh, når Han bare var en gutt, så forundret Han prestene ved å kjenne dette Ordet. Hvorfor? Han var Ordet. Ser dere. Han var Ordet.

Han skrev aldri en bok. Han skrev aldri et...Han skrev aldri et ord. De eneste ord Han noen gang skrev antar jeg, (som) Han visket ut i...i sanden, (var) når en kvinne hadde blitt tatt i utroskap. Han skrev aldri et ord. Hvorfor? Han var Ordet. Ser dere? Han var Ordet.

Han behøvde ikke å skrive Det; Hans liv levde Det. Han var Ordet. Hvis Han..."Hvis Jeg ikke gjør Min Faders gjerninger, så tro Meg ikke." Ser dere? "Hvis Jeg ikke gjør nøyaktig hva Ordet sier Jeg ville gjøre, da er Jeg ikke Ordet. Men hvis..." Det er hva Han mente. Han er Ordet.

³⁶ Så forbered dere nå for...det kommende helbredelsesmøtet og Nattverd. Vi vil være glade dersom dere kan bli med oss. Hvis dere ikke kan, så vil vi la dere gå med en gang.

³⁷ Og glem ikke, be for meg, og be for min hustru, den kjæreste kvinne i hele verden, og...og for mine barn. Jeg har gjort krav på dem, hver og en, for Herren Jesus.

³⁸Becky er akkurat i alderen av en liten “ricketta,” vet dere, og bare en...en liten “teen-annie,” (Am. Utrykk - Red) som vi pleide å kalle det. Hun er rett i den alderen. Men hun er en veldig søt pike, og jeg takker Herren for det; (hun) røyker ikke, drikker ikke, løper ikke omkring, ingenting.

Men hun er bare i den alderen, hun...hun er bekymringsfri. Hun vil ikke gå på møter, og, hvis hun gjør, så setter hun seg bak der og tygger tyggegummi, reiser seg opp, og går ut. Jeg ønsker å se henne fylt med den Hellige Ånd.

³⁹Jeg ønsker å se Josef, jeg vil at gutten...jeg tror, at en dag når jeg ikke lenger kan gå til prekestolen mere, (så) vil jeg ta denne gamle utslitte Bibelen og gi den over til ham og si: “Josef, stå med Den sønn.” Da er jeg rede til å klatre videre opp. Jeg ønsker å høre en vind blåse et sted, se opp, vinke med min hånd, (og) ta av.

La oss be.

⁴⁰Fader Gud, hele vårt liv er pakket inn i Dette, for det er Deg, og Du er vårt Liv. Nå er der noen her, Herre, som...som holder dette Tegnet som jeg snakket om. De har inntatt dette Tegnet, og likevel er de syke. Og jeg ønsker å tale i kveld om å gi dem mot, til å oppmuntre dem til å ta denne Gud gitte rettighet. De har en rett til å beseire den djevelen. Han er allerede beseiret, og han bare bløffer for dem. Jeg krever dem Far.

⁴¹Hjelp meg nå til å tale Ordet. Tal Du gjennom meg, Herre, med disse få notater som jeg har skrevet ned her, og små Skriftsteder skrevet ut. Jeg ber om at Du hjelper meg, Herre, og kommer inn i Ordet og gir dem tro til Guds ære. I Jesu Navn ber jeg. Amen.

⁴²Jeg vil at dere raskt nå skal vende dere til Bibelen, til Jeremias Bok, og det 29de kapittel, om dere ønsker å lese. Eller hvis ikke, om dere bare ønsker å merke det ned. Jeremias, det 29de kapittel. Vi skal begynne med vers 10 av det 29de kapittel. Vi skal også lese fra Lukas, det 16de kapittel, (og) begynne med vers 14.

⁴³Jeg skal nå gi dere min tekst, mens dere...dere vender dere. Min tekst i kveld er: “DESPERASJONER.” Og jeg...Desperasjon, og nå, vet dere hva desperasjoner er. Vi skal nå lese fra Jeremias det 29de kapittel, vers 10.

¹⁰*For så sier Herren: Når sytti år er gått til ende for Babylon, vil Jeg se til eder og oppfylle for eder Mitt gode Ord, at Jeg vil føre eder tilbake til dette sted.*

¹¹*For Jeg vet de tanker Jeg tenker om eder, sier Herren, fredstanker og ikke tanker til ulykke, å gi eder fremtid og håp.*

¹²*Og I skal påkalle Meg og gå avsted og bede til Meg, og Jeg vil høre på eder,*

Norske språket. Uh-huh. Ja vel, fortell ham om å dra hjem, og tro, søster, hvis du vet hvordan du skal snakke det, (Norsk) Fortell ham at hans hodevanskeligheter vil forlate ham. Dere vet at jeg kjenner ham ikke. Han kommer hit fra Norge, for å bli bedt for. Reis tilbake som en frisk mann. Amen.

¹⁶⁶Å! “Jesus Kristus, den samme i går, i dag, og for evig!” Hva er det? Det er den Ildstøtten. Det er den Hellige Ånd. Det er det tegnet, at Jesus Kristus lever. Og når folk, for lenge siden så Ham gjøre disse ting, så kjente Han deres tanker, fordi Han er Ordet. “Og Ordet er skarpere enn noe toegget sverd, en skjelner av hjertets tanker og råd.” Amen.

¹⁶⁷Jeg har sett vann blinke, og denne unge karen komme. Han hørte, og skrev en bok over der, skrev på Norsk. Han fikk forståelsen; noen talte til ham. Han har vanskeligheter, men, hvis han vil tro av hele sitt hjerte, så kommer Herren Jesus til å gjøre ham frisk. Han har kommet en lang vei, og et stakkars barn, ved dette, prøver å presse seg inn. Vi vil legge hender på ham om et øyeblikk.

¹⁶⁸Tror dere? [Forsamlingen: “Amen.” - Red.] Amen! Hvor vidunderlig! Å du! “Den store Lege nu er nær.” Søster, hvor er denne Søster Ungren, og den andre søsteren ved pianoet? Jeg vil at dere skal komme ganske snart, hvis dere vil, og gi oss en sang, “Denne store Lege nu er nær, den medfølgende Jesus.”

¹⁶⁹Jeg vil at folket som er på denne siden av midtgangen *her*, som ønsker å bli bedt for, om å være så vennlig å komme ned på denne siden *her*, bare en midtgang av gangen. Broder Neville, gjør du det om du vil. Hvor er Broder Capps eller en av disse sanglederne? Hva med Broder Ungren, eller Broder Capps, eller noen, kom her, (som) vil synge, lede denne sangen for oss om du vil. Er Broder...Hvor er en av disse brødrene? Ja vel. Ja vel min herre, det er fint. Ja vel. (Vær) alle i bønn!

¹⁷⁰Husk, desperasjon! Ser dere hva desperasjon vil gjøre? Desperasjon vil drive oss tvers over havet. Desperasjon vil drive deg fra en annen stat. Desperasjon vil drive deg hvor som helst. En kjær gammel far og hans datter, med desperasjon, prøvde å komme inn, og alt annet, og satte seg ned her likevel. For noen få øyeblikk siden forlørste den Hellige Ånd den tingen her i møtet, rett før jeg kom hit. Åh!

Den kjæreste lovsang som er sunget,

Jesus, velsignede Jesus.

Den store Lege nu er nær,

den medlidne. . .

oss. “Jeg skal være med dere, endog til verdens ende. En liten stund, og verden ser Meg ikke lenger, men dere skal se Meg, for Jeg vil være med dere, endog i dere, til verdens ende.” Tror dere det? [Forsamlingen: “Amen.” - Red.] Jeg stoler på Ham.. Jeg tror at Han vil gjøre det. Tror ikke dere” [“Amen.”]

¹⁵⁹ Nå, så snart som jeg begynner dette, så ser jeg syner komme til syne, amen, store syner fra Herren, som taler store ting. Amen! Hvis jeg begynner med det, så vil vi bli her hele kvelden. Vil dere tro det? Tror dere? Amen! Jeg tror det av hele mitt hjerte.

¹⁶⁰ Den lille damen som sitter der ute ved Broder Palmer, hun er en fremmed for meg. Hun er fra Georgia, og hun lider av kvinnevansker. Dersom hun tror at Gud vil gjøre henne frisk, så vil Han gjøre det. Jeg har aldri sett kvinnen i mitt liv, men det er hva som er i veien med henne.

¹⁶¹ Den lille kvinnen, jeg vet ikke om hun noen gang har hørt Budskapet før eller ikke, men mens jeg talte her, fikk jeg se henne. Bare tro og se om ikke det er rett. Amen. Om dere bare vil tro! Det stemmer.

¹⁶² Damen som sitter rett bak her med rygg trøbbel, hun lider virkelig ille. Hennes navn er Fru Wisdom. Hvis du vil tro av hele ditt hjerte, så vil Jesus Kristus gjøre deg frisk. Jeg har aldri sett kvinnen før i hele mitt liv, men hun sitter der og lider. Hun har en gul kjole på seg. Stemmer

det? Ja vel. Er vi er fremmede for hverandre? Ja. Ja vel, sir. Du kan reise hjem og være frisk. Jesus Kristus gjør deg frisk. Amen.

¹⁶³ En annen kvinne som nettopp fanget det, (med) rygg trøbbel, som sitter over her. Hun har rygg trøbbel. Hun har en gutt, og han har hode trøbbel. Uh-huh. Det stemmer. Fru Parker er hennes navn. Har du trodd av hele ditt hjerte, så vil Jesus Kristus helbrede dere begge. Amen! Vi er fremmede for hverandre. Det er eksakt riktig. Amen! Tro av hele ditt hjerte.

¹⁶⁴ Her sitter en eldre mann her tilbake fra Michigan. Han har vanskeligheter med sine ører. Å, han tror (at) stemmer, åndelige vanskeligheter. Stemmer det? Du tror at...at...du vet ikke om det er Gud eller hva som snakker til deg. Du hører lyder i dine ører. Jeg er en total fremmed for deg. Hvis det er rett, så løft opp dine hender, og dette er hva som vil finne sted. Det vil aldri plage deg mer. Jesus Kristus gjør deg frisk.

Tror dere på den store Lege? [Forsamlingen gleder seg og sier: “Amen.” - Red.]

¹⁶⁵ Jeg snakker til deg, men (du er) fra Norge, og du forstår ikke; det

¹³ og I skal søke Meg, og I skal finne Meg når I søker Meg av hele eders hjerte.

¹⁴ Jeg vil la Meg finne av eder, sier Herren, og Jeg vil gjøre ende på eders fangenskap og samle eder fra alle de folk og alle de steder som Jeg har drevet eder bort til, sier Herren, og Jeg vil føre eder tilbake til det sted som Jeg førte eder bort fra. (Tilbake til pinsen! Ser dere?)

Jeg legger dette inn, meg selv. Det sier ikke det. Det er hva jeg mener til Menigheten.

Lukas 16, begynner med det 16de verset.

¹⁶ Loven og profetene hadde sin tid inntil Johannes; fra den tid forkynnes evangeliet om Guds rike, og enhver trenger seg inn i det med makt

“Hvert menneske presser seg inn i Det.” Ikke bare ganske enkelt går inn

i Det, lett, men det må presses inn. Ser dere? Nå, “Når dere søker Meg av hele deres hjerte, skal dere finne Meg.”

⁴⁴ Og Han lovet at Han ville vende tilbake og bringe folket som var spredt ut over hele jorden, etter disse sytti år, tilbake til Jerusalem hvor de dro fra; og Han gjorde det akkurat på den måten. Det stemmer.

⁴⁵ Nå skal vi tale om...om *Desperasjoner* for noen få minutter. Vanligvis så må det en nødstilstand til for å kaste oss inn i desperasjon. Ser dere?

Det er for ille at det må gjøre det. Men menneskelige vesener er så slappe i deres sinn, at det må et nødstilfelle til. Noe oppstår, og når de gjør, da kaster det dem inn i denne desperasjonen. Og virkelig, i å gjøre det i desperasjon, så bringer det ut den virkelige tingen som du er. Det viser hva du er laget av, i tiden for desperasjon. Det vanligvis trekker ut av deg alle de gode tingene som er i deg.

⁴⁶ I tiden for død, så har jeg hørt folk når de visste at de var døende, de ting som de har holdt hemmelig hele deres liv, (og) i desperasjon prøvde de å bekjenne det. Ser dere? Prøvde (å si:) “Ta dette og gjør det rett; gå, vær så snill; gå og gjør det,” ser dere, i desperasjon.

De burde ha gjort dette på forhånd, og ikke ventet til en nødstilstand. “Vil du gjøre så og så for meg?” Nødstilstand forårsaker desperasjon, når vi burde gjøre det utenom en nødstilstand.

⁴⁷ Vi legger nå merke til i kveld, at vi skal ta symbolene av Påske- lammet. (Nattverd) Og Påskelammet ble tatt i en nødstilstand, i desperate tider. (Om) dere legger merke til i...i Andre Mosebok det 12 kapittel, og det 11 verset av det 12 kapittel tror jeg det er, det sier: “Og s således skal I ete det: med

ombundne lender, med sko på føttene og med stav i hånd.” Dere eter det i desperasjon.

⁴⁸De hadde sett Guds store hånd. De hadde sett alle Hans mirakler, og de hadde kommet under Tegnets merke. Og mens de var under Tegnets merke, tok de nattverd i...i desperasjon, for de visste at Gud på den tiden var i ferd med å slå til med dom.

⁴⁹Og det var en rystende tid. Det var en tid hvor hvert menneske ransaket seg selv, fordi Ordet fra profeten hadde ikke feilet en gang.

Det hadde blitt bevist å være sant. Ildstøtten var fremdeles der. Og så hadde profeten annonsert at Gud ville bare gå forbi når Han så tegnet over døren, og det var en desperasjon.

⁵⁰Jeg ville anta at barna var...når de så disse store svarte vingene falt ned fra himmelen som en røk og satte seg over byen. Skrikene kom fra hvert hus. Barna kan kanskje ha gått til deres far og sagt: “Pappa, er du sikker på at vi er under det tegnet?” Og han kunne gå til døren og se på stoplen, overliggeren, og sagt: “Sønn, det er ifølge Hans Ord.” “Husk, jeg er ditt eldste barn. Pappa, er du sikker?”

⁵¹“Jeg er sikker! Det er ifølge hva profeten fortalte oss, og han har Herrens Ord, som sa: “Når Jeg ser blodet, vil Jeg gå eder forbi.” Ta lammet for huset. Jeg har brakt alle dine barn inn. Du er min eldste, min førstefødte. Det er den som dør der ute; men der er blodet. Det er hva SÅ SIER HERREN var. Så hvil min sønn, hvil i ro, for Gud gav løftet. Ser dere?

“Vel, Pappa, hvorfor har du sko på deg? Hvorfor har du staven i din hånd? Hvorfor har du et stykke brød i en hånd og et lam i den andre hånden? Hvorfor disse bitre urter og ting? Hva spiser du det for? Hva er den svetten på ditt ansikt for?” “Sønn, døden er i ferd med å slå til.” Ser dere, det var i en tid av desperasjon.

⁵²Jeg tror at vi lever i de dager da vi...eller at dagene som vi lever i, skulle få Menigheten til å gå fullstendig inn i desperasjon. Jeg tror, siden budskapet denne morgen fra Gud, ikke meg, jeg tror det burde kaste hele denne forsamling inn i desperasjon, at vi har lekt lenge nok. Vi har gått på møter lenge nok. Vi må gjøre noe.

⁵³Hvordan er det at vi kan se store tegn og undre gjort på andre, og hva med oss? Det skulle forårsake en tilstand av desperasjon, at vi er bestemte fremfor Gud. Tegnet på Hans Komme skulle bringe hele denne forsamling, når vi leser det fra Ordet...Og den Hellige Ånd har fortalt oss: “Gå til et bestemt sted, (for) slik og slik en ting vil skje,” ikke fortelle oss hva det var, men det vil skje. Vi går dit, (og) det skjer på den måten. Avisene skriver om det, ukebladene

¹⁵⁵ La oss be. I desperasjon, se etter Guds Rike. Det vil komme på dere.

¹⁵⁶ Vår Himmelske Far, jeg ber Deg i Jesu Navn, vær nådig imot oss Herre. Start en desperasjon i oss. Å Herre Gud, ha nåde med oss, jeg ber, og la de syke menneskene søke Deg i kveld med desperate hjerter. Vi vet at Du er her, Herre. Du er den samme i går, i dag, og for evig.

¹⁵⁷ Og må disse mennesker, som har Tegnet, at de har gått fra døden til Livet, at de er forvandlet fra det gamle verdslige livet til et nytt et. De har. Blodet er anvendt; og Gud, gi dem Tegnets bevis. Må de ta dette Tegnet i deres hender, de som er syke, og si: “Jeg er Guds kjøpte produkt. Jeg er i Kristus, og i Ham er der ikke noen sykdom. Jeg er i Kristus, og i Ham er der ingen synd. Jeg er i Kristus, og i Ham er der ingen vantro. Jeg forneker alt som djevelen har fortalt meg. Jeg tar mitt Tegn som min...” Han var såret for min overtredelser; Han var knust for mine misgjerninger, straffen for min fred ble lagt på Ham; og ved Hans sår har jeg fått legedom.” Nå holder jeg Tegnet på at Gud har anerkjent meg, at hensikt, Person, kjøpt av Herren Jesu Blod. Jeg holder tegnet av Hans død i mine hender, fordi Han sto opp igjen, og jeg er Hans, og Han er min. Jeg drar med bestemt tro, at fra denne kvelden av, så tror jeg Gud, og jeg vil bli helbredet når jeg kommer dit og møter betingelsene.” Fordi, det siste Ord som falt fra Hans lepper, var dette: “På de syke skal de legge sine hender, og de skal bli friske.” Gi det Herre. Må en desperasjon sette inn, for jeg spør om det i Jesu Navn. Amen.

Jeg kan, jeg vil, jeg tror;

Jeg kan, jeg vil, jeg tror;

Jeg kan, jeg vil, jeg tror;

At Jesus helbreder meg nå.

Å, jeg kan, jeg vil, jeg tror;

Jeg kan, jeg vil, jeg tror;

Bare tenk: “Jeg er bestemt!”

Jeg kan, jeg vil, jeg tror

At Jesus helbreder meg nå.

¹⁵⁸ Tror dere det? [Forsamlingen sier: “Amen.” - Red.] “Jeg er bestemt! Jeg er bestemt ved Guds nåde, at jeg aldri vil stoppe før dette Noe treffer meg. Jeg skal gå opp der, (plattformen) for å få hender lagt på meg.”

Gud har aldri sviktet oss. Og jeg tror at den store Lege nu er nær. Jeg tror at den Gud som skrev Ordet, jeg tror at den Gud som lagde offeret, jeg tror at Guds Tegn som rensar oss fra synd i kveld, Tegnet, Hans Eget Liv, er her med

“Ja,” hun trodde. Han spurte henne om hvordan hun trodde. Hun sa: “Hvis Gud kunne gi den gamle mannen hans syn, så kan Han gi min baby livet.” Amen. Desperasjon drev henne til det. Ikke noe fra meg, jeg bare så synet.

Jeg sa: “Herre Jesus, jeg så et syn om en liten baby, kanskje er det denne.”

Omtrent da så sparket dens føtter, og fortsatte slik: “Whæ! Whæ! Whæ!”

Jeg sa: “Følg med henne til doktoren. Få en skrevet bekreftelse fra doktoren, “Den babyen døde.” Og doktoren skrev (denne) bekreftelse: “Den babyens åndedrett, hjertet stanset denne morgen på mitt kontor klokken ni. Den døde av dobbelsidig lungebetennelse.” Å, babyen lever i Mexico i kveld så langt som jeg vet. Hvorfor? Desperasjonen satte inn på en liten mors hjerte som ropte for sitt barn, som hadde sett Gud gjøre...helbrede en manns blinde øyne, og visste at Han kunne reise opp den døde babyen.

¹⁴⁹ Desperasjon! “Når dere søker Meg av hele deres hjerte, så vil jeg høre dere.” Ser dere?

¹⁵⁰ Kongeriket! “Loven og profetene hadde sin tid inntil Johannes; fra den tid forkynnes evangeliet om Guds rike, og enhver trenger seg inn “ det med makt.” (Lukas 16:16.) Du står ikke bare omkring og sier: “Ta meg i kraven Herre, og skyv meg inn.” Du presser deg inn. Du blir desperat mellom liv og død.

¹⁵¹ Skulle ønske at jeg hadde tid til en fortelling til, som jeg tenkte på akkurat nå, om en kvinne, (en) pike som tok en feil vei, og hvordan hun måtte snu på nye sider og ting, til jeg sa: “Søster...”

Hun kom seg opp og sa: “Jeg...jeg tror at jeg vil bli i orden.”

Jeg sa: “Nei, nei! Bli her.”

Og så, det første som hendte, var at hun begynte å be lite granne, og så ble hun høyere og høyere. Etter en stund ble hun desperat og sa: “Å Gud, frels meg!”

¹⁵² Anonyme Alkoholikere (A.A) kunne ikke kurere det. Ikke noe annet kunne gjøre det. De store sorte øynene så på meg, og tårer falt fra hennes kinn. Hun sa: “Noe skjer.” Å ja! Ja min herre! Noe skjedde. Hun ble desperat.

¹⁵³ La oss bli desperate angående dette; mellom liv og død.

¹⁵⁴ Hvis dere ikke kan bli desperate, så kom ikke gjennom her. Hvis dere er desperate, så kom her og pass på, dere vil få det like så snart som dere kommer hit.

skriver om det, viser bilder om det. kommer tilbake her og ser disse store hemmelighetene, (som er) skjult i Bibelen, (blir) åpnet opp til oss på et nytt felt som vi aldri visste før. Det går fullkomment isammen med Herren Jesu Komme.

⁵⁴ Så, ved slutten av Budskapene, å se den store Hellige Ånds aksjon, se Ham komme ned synlig fremfor folket, endog tar bilder av Det. Vi ser det virker og viser at det ikke er en mann. Det er ikke bare en forkynner, det er ikke en bestemt forsamling. Det er den Hellige Ånd som viser den samme tingen Den gjorde da Den var legemlig i Jesu Kristi Legeme. Nå er Den legemlig i Hans Bruds Legeme. Det skulle kaste oss inn i desperasjon.

⁵⁵ Disse folk hadde sett Guds hånd. Og den nattverdskvelden, tok de det med...i desperasjon, fordi de visste at noe var i ferd med å skje. Og vi vet at noe er i ferd med å skje. Og husk, Herrens Komme vil bli en plutselig, hemmelig bortgang. Han vil komme og ta Henne som en tyv om natten. Og å tenke (på) at hvis noen, plutselig, noen medlemmer av din familie er vekk, og du er latt tilbake! Det skulle kaste oss inn i desperasjon, at (vi) ved Guds nåde ikke vil bli latt tilbake. “Hvis der er noe jeg ikke ønsker...ikke forlat meg Herre.”

⁵⁶ For noen få år siden så hørte jeg Mel Johnson synge den sangen:

⁵⁷ Og i Lammets Livsbok, ønsker jeg mitt navn skrevet. Jeg vil at Han skal huske på meg når listen (med de oppskrevne) kalles. Det kaster meg inn i desperasjon, slik som Paulus sa: “Etter at jeg har forkynt Evangeliet, skal jeg bli en...en blindpassasjer, skal jeg bli en...en avlagt, (kassert?)”

Husk på meg når tårer faller ned, ja, Husk på meg når venner ikke er nær; Og når jeg krysser over denne elven Jordan, Når du kaller de oppskrevne, husk på meg.

Det kunne skje. Så det kaster meg inn i en desperat tilstand, å tenke på, etter alle disse årene med forkynnelse. Ville jeg...kunne jeg...et sted komme (dit) hvor jeg kunne svikte Ham? Hva er den neste bevegelse? Hva er det neste jeg må gjøre? Det kaster meg inn i en nervøs tilstand, og hva jeg kan gjøre. Det kaster meg til fjellene og dalene. Og det er hardt, fordi, når jeg er med folket, så må jeg være alle ting til alle mennesker, slik at jeg kan vinne noen til Kristus. Dog, med dette Tegnet alltid fremfor meg. Ser dere?

⁵⁸ Jeg ser ting som kommer, og du kan ikke fortelle folket. Du ser forskjellige ting, og du er nektet (å si noe) Disse syner som de kaller på, og noen ganger ville de (folk) bli så bedrøvet hvis du fortalte dem, og du vet bedre enn å gjøre det. Og så går du så langt i syner til alt blir et syn, og det kaster deg inn i en

nervøs tilstand. Du...du ser og sier: “Er jeg i et syn nå?” Akkurat som å sitte rett her, “Er dette et syn? Hvor er det jeg virkelig står?”

Ser dere, du...du overarbeider deg selv, du overbelaster deg selv. Og du finner ut ting om folk som du ønsket at du ikke visste. Folk som begjærer disse ting, å vite om disse ting, er ikke klar over hva den slags tjeneste koster. (Profetens tjeneste) Dere vet ikke hva som går med det. Da kaster det deg inn i desperasjon, “Herre Gud, jeg vet at jeg kommer til å svare.”

⁵⁹Jack Moore sa til meg en gang: “Jeg ville mislike å måtte svare slik du må gjøre, på Dommens Dag.” (Han) sa: “Gud har lagt disse mennesker inn i din hånd, og du må legge frem regnskap for hver eneste en av dem. Du må svare for din tjeneste.” Det var for omkring femten år siden, eller kanskje atten. Og siden da har jeg vært i desperasjon. Hva vil jeg gjøre? La meg bare si hva Du sier Herre. La meg fortelle dem hva som er Sannheten, eller ikke si noen ting. Det kaster meg inn i desperasjon.

⁶⁰Så i å se disse tegn komme, å se den Hellige Ånd ta oss ut der, og bringe disse Seglene, og legge dem inn slik som det. Bringer Menighetstidene og legger dem inn. Og så komme ned i en stor Ildstøtte bak der, og...og åpenbare Seg Selv. Så komme ned på den neste ting, på de Syv Segl, og åpenbare det, endog sette det inn i aviser og ukeblader. Så komme inn og ta Guds engler, de syv engler med syv Budskaper, og stadfeste det nøyaktig slik som Bibelen sa.

Så, under den tiden, komme og bringe disse Seglene...disse tegn, blinkende om endetiden, og bringe det til folket og fortelle dem hva det er, og alt om det, og Herren virker rett der og vise Seg Selv nærværende. Og så, rett ned denne morgen, kom og krevde dette Tegnet på hver person. Og dere er mitt folk. Dere er dem jeg elsker, disse, og dem som lytter på lydbåndene, osv. Da ser dere hva slags desperasjon det setter meg i.

⁶¹Desperasjon. Tegnet på Hans komme skulle kaste hvert Kristi lem inn i desperasjon nå, angående våre sjeler, om vår...vår...vår velferd heretter. Vel, hva skal vi oppnå om vi vinner hele verden? Hva er vi, hva lever vi for? Hva arbeider dere for? Hva spiser dere for? Hva strever dere for? For å leve. Hva lever dere for? For å dø. Og dere er ikke skikket til å leve før dere er skikket til å dø. Det er sant.

⁶²Og vi ser så mange helbredelsesmirakler, det skulle ta oss inn i desperasjon.

⁶³Hvis den lille gutten...jeg ser på Fru Peckinpauh nå? Er dette Fru Peckinpauh? Er du den som hadde den gutten her, eller noe? Her er kvinnen som sitter rett her, som jeg talte om. Jeg kom til å se over, og så henne.

⁶⁴Hvis Gud kan gjøre dette for den lille gutten, så burde det kaste deg inn i desperasjon.

¹⁴⁶ Så, i denne desperasjonen fortsatte hun å drive på. Jeg sa til Broder Jack Moore: “Hun kjenner meg ikke. Hun har aldri sett meg. Hun vet ikke hvem som er her oppe på plattformen. Den lille katolske kvinnen kunne ikke snakke et ord Engelsk, så hvordan vet hun hvem det er?” Jeg sa: “Gå ned og be for babyen, og det vil tilfredsstille henne, og hun vil dra videre.” “Og det vil ikke forårsake...”

Det var en konstant brøl over der. Hun hoppet opp, og alle sammen ville rope. Hun løp over skuldrene deres, og falt rett ned iblant dem. Hun klarte å komme noen få fot, og så prøvde de å ta henne ut, og her kom hun rett mellom deres ben, holdene på denne babyen, og opprørte hjelperene og alt mulig. Men det gjorde ingen forskjell, hun kom dit opp. Hun måtte komme dit! Det spilte ingen rolle hva det var, hun ville komme der. Hadde forkynneren...

¹⁴⁷ Er ikke dette en fortelling akkurat som med den Shunamittiske kvinnen? Bare at dette ikke var for tretusen fem hundre år siden. Dette var for omkring tre år siden, eller fire. Ser dere?

De kan være samme tingen i kveld. Når den samme desperasjon oppstår, som vil kaste kjærlighet og tro ut der på slagmarken, og kreve hva du ønsker, fordi det er et Guds løfte at dere kan ha det. Det er eksakt riktig.

¹⁴⁸ Jeg snudde meg, forkynneren, eller evangelisten på stedet. Jeg snudde. Jeg syntes synd på kvinnen, men der var ingen desperasjon. Ser dere? Jeg snudde (meg) og tenkte: “Vel, Broder Jack vil be for henne, og det...det vil avklare det.” Jeg snudde rundt. Jeg sa: “Som jeg talte nå, tro...”

Og jeg så ut der, og der var et syn. Jeg så en liten baby sitte der, et lite svart-fjes, en Mexikansk baby uten tenner. Det smilte til meg, som satt der ute. Jeg sa: “Vent et øyeblikk. Vent et øyeblikk.” Hennes desperasjon drev den Hellige Ånd til å forandre mitt emne, forandre mine øyne og vise meg hennes baby som satt der. Det sendte Ånden tilbake. Jeg sa: “Vent et øyeblikk. Vent et øyeblikk. Bring meg babyen.

Her kom hun med et lite søkkvåt blått og hvitt ullteppe, en liten død form omtrent så lang. Hun falt, med et krusifiks i sin hånd, eller en rosenkrans, for å si disse “vær hilset Maria.” Jeg sa til henne: “Stopp med dette, det er ikke nødvendig.”

Og hun kom nær opp til hvor jeg var, og hun ropte og skrek: “Padre,” som betyr “Fader.”

Jeg sa: “Ikke si det. Ikke si det. Tror du?” Og han sa det på Spansk til henne, om hun trodde.

¹⁴¹ I avslutning vil jeg si dette. For ikke lenge siden, nede i Mexico, fikk jeg se noe desperat. Jeg hadde akkurat kommet til plattformen. Der i en stor arena, folket hadde vert der inne siden klokken ni om morgenen, og det var nesten klokken ti den kvelden. En gammel blind mann, kvelden før, hadde vert fullstendig blind i tretti år, (Han) mottok sitt syn, og gikk omkring i byen den dagen og vitnet. En gammel stakk med klær lå der omkring tretti til førti meter (lang), så høy, med gamle sjal. Der var omkring førti, femti tusen mennesker der. Og gamle hatter og sjal, hvem de tilhørte antar jeg at de må måtte avgjøre iblant dem selv. Regnet øste ned.

¹⁴² Og de slapp meg ned et tau, over en mur, og jeg kom til plattformen. Forkynneren...mannen som sitter her, de brakte ham...ham og hans datter kom fra Michigan for noen få minutter siden. (Vi) snakket om Broder Arment. Vi husker ham her. Han er på gater av gull i kveld. Broder Arment var der, og han tok ytterfrakken av, og sto i regnet, og ga frakken til Broder Jack Moore for at han kunne ta den på seg, fordi Jack hutret. Sørstatsmannen holdt på å fryse fast i det kalde regnet der i Mexico. Der sto han.

¹⁴³ Og Billy Paul kom til meg, min sønn, og sa: “Pappa, du må gjøre

noe. Der er en liten Mexikansk kvinne der nede med en død baby som hadde dødd den morgenen. Jeg har ikke nok hjelpere til å holde henne ute av linjen.” Hvis det å legge hender på den blinde mannen ga ham sitt syn, (så) ville det å legge hender på hennes døde baby gi den sitt liv. Hun var en Katolikk. Og hun, de kunne ikke holde henne tilbake.

Og Broder Espinoza og dem måtte holde henne slik, (og si:) “Vi har ikke flere bønnekort. Du må komme tilbake en annen kveld.”

¹⁴⁴ Hun sa: “Min baby er død. Den har vert død siden i dag morges. Jeg må komme inn der.” Og her kom hun, bønnekort eller ikke. De hadde omkring tre hundre hjelpere, og hun gikk mellom deres ben, og hoppet rett opp på deres rygger, og løp med denne døde babyen og falt ned mellom dem. Det gjorde ingen forskjell for henne. Hun prøvde å komme dit. Hun var desperat. Gud hadde talt til hennes hjerte, at: “Den Gud som kunne gi syn, kunne gi liv.” Å du! Hun var desperat. Noe brant i henne.

¹⁴⁵ Å, syke mennesker, om dere kunne la dette brenne inne i dere noen få minutter, og se hva som ville skje (med) den slags desperasjon. Den Gud som kunne helbrede denne lille gutten her om kvelden kunne helbrede denne damen med kreft, helbrede denne mannen, og gjorde dette, Frk. Florence Nightingale, å, titusener! Han som ubestridelig, beviselig oppreiser døde, og helbreder de syke, og alt mulig annet. Hvis Han er Gud, som kan gjøre dette, (så) er Han Gud i går, Han er Gud i dag. Bli desperat, da vil dere få noe gjort.

⁶⁵ En mann fra New Albany, han er kanskje her ikveld. Han er en venn

av min Broder Roberson. (Han) Hadde en liten gutt her. Jeg tror hans hustru hadde kreft en gang, og ble helbredet. Og nå, den lille gutten har astma så ille at han er i en slik dårlig forfatning. Lille karen, ham selv nesten kreft i strupen. Ser dere? Og så brakte han den lille gutten. Ja, jeg ser hans hånd er oppe der bak, bak der. Han ble bedt for denne morgen ser dere.

⁶⁶ Desperasjon! Når hustruen holdt på å dø av kreft, så visste han at Gud kunne helbrede henne. Og hvis Gud kunne helbrede hustruen, så kan Gud helbrede gutten. Og det kaster det inn i en tilstand av desperasjon. Ser dere? Du må komme; og når du er desperat, da vil Gud høre på deg. Men hvis du bare er likeglad, og ikke bryr deg om Han gjør det eller ikke, vel, da er det annerledes. Du sier at du gjør, men det må desperasjon til å gjøre det.

⁶⁷ Jeg tror grunnen til at vi ikke har desperasjon, er fordi der er en mangel på kjærlighet, Gud, Guds kjærlighet. Jeg tror at Guds kjærlighet fører til desperasjon. Hvis Gud er i deg, (med) Tegnet på innsiden av deg, og du ser tilstanden i tiden, og folket vasser i synd slik som de er, da vil det kaste deg inn i desperasjon. Jeg tror det vil.

⁶⁸ Ordet sier klart, om dere ønsker å skrive dette ned, i Galaterbrevet 5:6, at: “Troen er virksom ved kjærlighet.” Ser dere? “Troen er virksom ved kjærlighet.” Og den eneste måten som du kan ha tro, er først å ha kjærlighet. Fordi, tro er kjærlighetens Stimulans. Stimulans, det er nøyaktig hva...hva tro er. Det er en stimulans til kjærlighet. Hvis du ikke har kjærlighet, så kan du ikke ha tro. Ser dere?

⁶⁹ Hvordan kan du ha tro på din hustru hvis du ikke elsker henne? Det er i *phileo*. Hva da med *agape*, til Gud? Hvordan kan det være dersom du ikke elsker Gud? Hvis du sier at du elsker din hustru, og aldri forteller henne om det, og aldri setter (deg) ned og elsker henne, uttrykker det til henne, kysser henne, klemmer henne, og forteller henne at hun er den beste kokken i landet, og alle de tingene som du vet. Hvor vakker hun er, og hvor mye du elsker henne. Hvis du ikke gjør det, så vil hun aldri få vite det. Det er måten. Hvis du elsker henne, så uttrykker du det.

⁷⁰ Det er slik vi gjør til Gud. Når vi elsker Ham, så forteller vi om det. Vi sitter ned og vi holder av Ham, og tilber Ham. Og dere ser, at kjærlighet driver oss til det.

⁷¹ Hva hvis noe måtte bli gjort for din hustru? Det ville kaste deg inn i desperasjon for å få det gjort. Hva hvis noen sa at din hustru hadde fått kreft? Hva hvis noen sa at din hustru hadde fått tuberkulose, og hun var i ferd med å

dø? Du ville...du ville gjøre hva som helst. Ser du, det ville kaste deg inn i desperasjon.

⁷²Og det er den samme tingen som det er. Vi må ha kjærlighet før vi kan ha tro. Og tro...Når du har ekte kjærlighet, hva gjør den? Den skyver vår tro ut på kampfronten for Gud. Ser dere? Ekte gudfryktig kjærlighet for Gud og for Hans Ord og for Hans folk, vil skyve troen ut der. Kjærligheten tar bare tak i troen og: "Kom an, la oss dra!" Og ut bærer det, fordi det er hva kjærlighet gjør.

⁷³I Joh. Evg. 14:23, så sa Jesus: "Om nogen elsker Meg, da holder han Mine Ord." Dere kan ikke holde Hans Ord uten å ha tro på hva Han sa. Så, dere ser, hvis han elsker Gud, da holder han Guds Ord.

Hvis Han sa: "Jeg er Herren som helbreder deg," da tror han det. Kjærlighet får ham til å tro det, fordi kjærlighet rår alt, fordi Gud er kjærlighet, en kjærlighetens Gud. Nå, ja min herre! Hvis Jesus sa: "Om nogen elsker Meg, da holder han Mine Ord."

⁷⁴Vi vet at det er sant at Gud vil møte en desperat sjel. Vi vet alle det. Men vanligvis må det noe til for å drive oss inn i det, til denne fortvilelse, til desperasjon. Noe må til for å gjøre det.

⁷⁵Vi finner ut i Jakobs Brev 5:15,(16) at Bibelen sier: "En rettferdig manns," det er desperasjon, "En rettferdig manns bønn har stor kraft i sin virkning." Når en rettferdig mann, en god mann, kommer i smerte," eller i sjele-smerter, eller smerter, det ene eller det andre, hva enn dere vil kalle det. Men når en - en - en sjel kommer inn...inn i desperasjon, i smerter, en rettferdig bønn fra et menneske som kan vise Tegnet, (så vil) det gjøre noe. Ser dere?

⁷⁶legg også merke til hva Bibelen sier her i Jakobs Brev 16, 5:16, det sier, hvis..."Bekjenner våre feil," får det rett, gjør seg rede for det, "bekjenner våre feil for hverandre." Ikke har noen...noen feil...Spør folk til å be for deg, bekjenne våre feil til hverandre, og be for hverandre. Der er dere. Med kjærlighet, kjærlighet, at jeg har tillit til at jeg kan bekjenne for deg mine gale ting, og du kan bekjenne dine feil til meg. Og jeg elsker deg nok til at jeg kan be for deg, og du ber for meg; og vi vil stå med det, med virkningsfull rettferdig bønn inntil den er besvart. Det...det er desperasjon. Det er hva vi skulle ha hele tiden.

⁷⁷La oss ta noen Skriftsmessige eksempler på det, (om) hva som skjedde, for de neste femten minutter, om Herren vil.

⁷⁸Jakob, han var en mann. Først var han en liten...en slags bekymringsfri gutt. Han tenkte i sitt eget sinn at han visste at fødselsretten betydde alt for ham, og han brydde seg ikke hvordan han fikk den, bare han fikk den. Og etter at han

kommer han ned gjennom mengden, presset seg rundt til hvor der var en kvinne som nettopp hadde rørt ved Hans, (Jesus) kledning, osv.

Og de ropte alle sammen. Men han gikk inn og sa: "Mester, min lille pike ligger for døden. Mester, Mester, min lille pike ligger for døden, og hvis Du bare vil komme og legge Dine hender på henne, så vil hun leve." Å du! Desperasjon får deg til å si ting noen ganger, får deg til å gjøre ting. Det får deg i aksjon. Hans datter var reddet ved desperasjon.

¹³⁷ La oss bli desperate, slik som kvinnen med blodsott. Bibelen sier at hun hadde brukt opp alle sine penger på legene, og likevel kunne de ikke hjelpe henne. Hun hadde begynt på overgangsalderen, blødninger, og en blodsott ville ikke stoppe. De hadde kanskje solgt gården, muldyrene, hestene, og hva enn det var, og ingenting kunne hjelpe henne. Og deres prester hadde fortalt henne å aldri gå omkring slik som det. Men en morgen så hun ned. Hun bodde oppe på bakken, der oppe hvor hennes gård var, og hun så en stor mengde med folk samlet rundt en Mann der nede, og de sa: "Hva er dette?"

Sa: "Det er Jesus fra Nasaret." Desperasjon satte inn.

Hun sa: "Jeg er på en måte ubetydelig. Jeg...jeg...men hvis jeg bare kan røre ved kanten av Hans kledning, så vil jeg bli frisk." Og hun gikk forbi hver en kritiker og alt annet. Så kom hun til det sted (hvor) hun rørte Hans kledning i desperasjon.

Og da Han (hun) gjorde, så snudde Han Seg og sa: "Hvem rørte Meg?" Og alle benektet det. Men Han så omkring. Han var inntatt med en stor Guds gave. Han var Gud, og Han fant den lille kvinnen og fortalte henne at hennes blodsykdom hadde stanset. Desperasjon drev henne til å gjøre dette.

¹³⁸ Det var desperasjon som drev... drev Sydens dronning. Hun hadde hørt at Guds gave virket gjennom Salomo. Desperasjon drev henne til dette.

¹³⁹ Desperat! Det er menneskelige vesener som deg og meg. De var ikke annerledes fra deg og meg. De hadde fem sanser. De spiste, og drakk, osv, som vi gjør. (De) levde og døde. De var menneskelige vesener.

¹⁴⁰ Det drev henne til en slik desperasjon til det tok en del av hennes kongerike. Det drev henne til et sted hvor hun ikke tenkte på om Ismaelittene ville rane henne i ørkenen på en nitti dagers reise på en kamel rygg tvers over Sahara ørkenen. Desperasjon! Hun dro likevel. Og da hun kom dit, så var ingenting holdt fra Salomo uten at han fortalte henne de ting som hun ønsket å vite. Desperasjon! Jesus sa: "Hun vil oppstå på Dommens Dag, med denne generasjon, og fordømme den, fordi en større enn Salomo var der:" Desperasjon!

lite due og fløy på vinduet, begynte å gå frem og tilbake og kurret. Jeg trodde at det var et kjæledyr. Jeg hadde ikke vert i England for mer enn omtrent en time, kom akkurat fra flyplassen og ned dit. Og jeg trodde at det var et kjæledyr. Og da jeg sto opp og sa: "Amen," så fløy den bort.

Jeg begynte å spørre brødrene om de hørte den duen. De snakket om det, og da jeg begynte å si: "Så dere hva denne duen betydde..." så kom det ut: "SÅ SIER HERREN, du vil leve og ikke dø."

Hun lever i dag. Hvorfor? Desperasjon drev kvinnen til å ta et standpunkt, leve eller dø. Desperasjon arrangerte det slik at hun kom dit på samme tid som jeg gjorde. Og et Tegn fra Gud. Han sendte en due for å gi, SÅ SIER HERREN. Desperat!

¹³³ Når gamle søster Hattie Waldorop fra Phoenix, Arizona kom oppover fortauet i mitt første møte. Sykehuslegen og hennes mann brakte henne, med kreft i hjertet. Hun hadde tatt sitt standpunkt i å prøve på å få henne til møtene, men hun var så dårlig...hun kunne ikke puste mere, blodet dryppet gjennom hvor kreften hadde spist seg inn i hjertet. Kreft på hjertet! Det er omkring atten, nitten år siden, kanskje tyve. Det var i 1947.

¹³⁴ Hun sa til sin mann og sykehuslegen: "Selv om jeg dør i denne linjen, så ta meg opp der." Desperasjon. Hun mistet bevisstheten. Jeg tror ikke hun var død, hun sa hun var. Kanskje var hun det. Kanskje hører hun dette lydbåndet. Jeg...jeg...jeg...hun sa at hun var død. Jeg vet ikke. De sa til meg: "Der er en død kvinne i bønnelinjen." Og når kvinnen kom frem, så var hun livløs. Og da de brakte henne opp der, så kom Herrens Ord, og jeg gikk og la hendene på henne, og hun sto opp og dro hjem, gående. Dette er omkring atten år siden, og hun er like så frisk og hjertelig...hun vil være i Tucson for å møte meg når jeg kommer ned dit. Desperasjon. "Om jeg skal dø på veien dit, men få meg ned dit. Han har helbredet andre, Han vil helbrede meg." Villig!

¹³⁵ La våre hjerter bli fylt med kjærlighet i denne dag, og være oppriktige og i desperasjon. Etter en stund kan det være for sent.

¹³⁶ Jairus hadde en liten datter en gang som var døende. Han var en grensetroende. Han trodde på Jesus, men han var redd for å bekjenne det, fordi de da ville sette ham ut av synagogen. Men doktoren kom en morgen og sa: "Hun er døende nå." Desperasjon satte inn. Han kunne ikke i sin stilling bli fanget sammen med Jesus fra Nasaret, fordi han ville miste sin stilling som en prest.

Men jeg skal si dere, når nøden kom, så kastet det ham inn i desperasjon. Jeg kan se ham lete etter sin lille forkynnerjakke og hatt, og satte den på. Her

fikk den, så tenkte han at alt var avgjort. Han kom opp til sin bror når han var sulten, (som) kom inn fra markene, fra arbeidet med feet, og med å jakte på hjort. Og hans bror, han...han trengte en stor gryte med linser, ville erter og...og ting sammen. (Det) kan ha vert veldig fristene når en mann var sulten, etter å ha gått hele dagen. Og hans bror (Esau) sa: "Jeg holder på å besvime. Gi meg noe av dette."

Og han (Jakob) sa: "Vel nå, hvis du vil sverge for meg at jeg får fødselsretten." Ser dere? Han brydde seg ikke om hvordan han gjorde det, bare han fikk den. Og han tenkte, da han fikk fødselsretten, at det avgjorde det. [Broder Branham banker fire ganger på talerstolen - Red]

⁷⁹Pinsevenner, der er hvor dere feilet! Dere tenkte, at fordi dere var født av Ånden, født av Guds Ånd, fødselsretten, at det avgjorde det. Men det bare begynte det. Husker dere i budskapet om...om "*Hør Ham*", hvordan det barnet, etter at det var født inn i familien, ble en sønn. Det hadde rett til fødselsretten, men han måtte prøves, (med) barne-opdragelse. Og så, hvis det ikke viste seg å være et lydig barn til farens vilje, så måtte det være. Det ble fikk ikke...var ikke...ble ikke arving. Det arvet ingenting, likevel var han en sønn, men han arvet ingenting dersom han ikke var interessert i farens arbeide.

⁸⁰Så når den Hellige Ånd falt på Pinsefolket og de begynte å gjenopprette gavene og ting som var i menigheten; så tenkte de, at fordi de var født av Ånden, så avgjorde det saken. Men dere ser, der er en plassering av en sønn. Og etter at denne sønn beviste å være en ekte sønn, da ble han tatt til et offentlig sted, satt opp, byttet kappe, og ble satt opp der. Og så var der en plassering av sønnen, at han hadde arven på alt som faren hadde.

⁸¹Gud gjorde den samme ting ved Sin Sønn på Forklarelsens Berg. Han var overskygget ved...eller av en sky, og ble forklaret, og Hans kappe skinte som solen, og en røst sa: "Dette er Min elskede Sønn i Hvem Jeg har velbehag." Moses og loven hadde feilet. Og dette er Ham, "Hør Ham." Han ble plassert. Ser dere?

⁸²(Og) Jakob tenkte, fordi han hadde fødselsretten, at alt var laget. Så gjorde også Pinsefolket, og de begynte å organisere, enhets-(folket) trehets-(folket) og treenighetsfolket, og alle slags organisasjoner. De diskuterte og dro på hverandre, og beviste at Tegnet ikke var synlig. Hat, fiendskap, ufred, men det er hvor det går til.

⁸³Dere ser, Jakob tenkte samme tingen. Men i frykt en natt, for sitt eget liv, så tok desperasjon tak i ham, da han tenkte at, "Rett over elven der ute, så venter min bror på å drepe meg. Han vil gjøre det." Dere ser, at fødselsretten som han hadde fått, var tingen som skulle forårsake hans død.

Og noen ganger er selve tingen som du mottar, (slik) som den Hellige Ånd, og er født på ny av Ånden, hvis du ikke passer på, så vil den samme tingen fordømme deg ved enden. Det stemmer. Selve vannet som frelste Noa, fordømte verden. Den tingen som...som du ville kalle fanatisme, kan bli selve tingen som fordømmer deg ved slutten av veien.

⁸⁴Jakob visste at hans liv var slutten nær. Han hadde en budbærer som

kom og fortalte ham at hans bror, med fire hundre bevæpnede menn, kom for å møte ham, som visste at han var på vei. Frykten grep ham. Han sendte en mann foran med okser og husdyr, og får, for å gjøre et fredsoffer med Esau. Så, etter dette satte han igang en ny gruppe med et nytt lass av saker, (som) skulle møte ham først, for å prøve å vende hans vrede. Så begynte han å tenke; "Dette vil ikke stoppe ham, for han er antagelig rikere enn jeg er. Han trenger det ikke." Så tok han sine hustruer og sine små barn og sendte dem over, slik at Esau kunne se de små barna og hans hustruer. Og han ville sikkert ikke drepe sine egne små nieser og nevøer. Fremdeles kunne han ikke gjøre det. Gud vet å få tak i en mann. Jakob krysset over elven. Der kom han seg ned på sine knær.

Dere vet, han hadde vert en slags liten bedrager før dette. Unnskyld uttrykket, men en slags liten...Han var en Jakob. *Jakob* betyr "en forfører," og det var hva han var. Men noe hadde skjedd med ham. Der i desperasjon, der når døden lå foran ham...

⁸⁵Der er kanskje menn og kvinner som sitter her i kveld, hvor døden ligger fremfor dere. Og den eneste måten dere noen gang vil være i stand til å oppnå de ting som dere ønsker, er å desperat komme (og si): "Jeg må ha det i kveld. Jeg må ha det nå, eller så er jeg ferdig. I morgen er det for sent. Jeg må ha det nå!"

Når dere ber for dåpen i den Hellige Ånd, Tegnet, så si ikke: "Vel, nå vil jeg gå opp og prøve. Herre, jeg er litt trett." Å, du godeste, bare bli sittende på stolen din! Gjør ikke...gjør ikke engang et forsøk. Hvis du kommer og sier: "Jeg vil gå gjennom bønnelinjen; få oljen på mitt hode, jeg vil se om det hjelper meg." "Du kan like godt sitte hvor du er. Inntil du kommer til det sted, inntil hele menigheten kommer til det sted, at det er mellom død og liv, du må ha det nå eller gå til grunne. Da vil Gud komme på senen. Det må desperasjon til for å bringe Gud på senen.

⁸⁶Jakob ropte som aldri før. Han ropte desperat til han fikk tak i Gud. Og da han gjorde, så kjempet han; ikke i femten minutter. Han kjempet for å holde Ham i sin sjel hele natten, og fremdeles så visste han at han ikke hadde velsignelsen, og han var i stand til å holde fast til velsignelsen kom. Da, når

Guds Sønn inn i fortvilelse, hva vil det gjøre for deg og meg? Desperat må vi rope.

¹²⁷ Gud, i disse siste dager, har så manifestert Seg Selv til oss, ved Hans store tegn og kraft, at det skulle gjøre oss desperate. Det stemmer. Og Hans villighet til å helbrede oss og frelse oss, burde kaste oss alle inn i desperasjon for å komme til denne helbredende Sten. Det stemmer.

¹²⁸ Se, hvis Florence Nightingale... datterdatteren til den forhenværende Florence Nightingale som grunnla Røde Kors. Dere kan se bildet av henne i en bok. (Hun) veide omkring 15 Kg. Kreft hadde spist henne opp. I London, England; de brakte henne fra Afrika til London, England. Og der i fortvilelse...Broder Bosworth skrev tilbake og fortalte henne og sa: "Vi kan ikke komme til Afrika."

¹²⁹ Hun skrev tilbake, fikk sykepleiersken til å skrive, og sa: "Jeg kan ikke bli flyttet. Jeg kan ikke gjøre det." (Hun) viste bildet. Dere har sett bildet. Vi måtte legge et lite stykke over det. Det hadde bare et lite bånd omkring. Jeg tenkte, at kanskje noen, (etter) at det kom i boken, ville kritisere fordi hun var...hennes legeme var så avdekket at...så vi la en liten ting over henne her.

Hun hadde bare en-en liten fille, et håndkle som lå over hennes hofter. Men ovenfor var der ingenting. Til og med...men vi tenkte at vi ville legge et stykke papir på det og fotografere det. Det holder folk som ikke har den rette holdning, deres tanker, (slik) at de ikke ville kritisere meg for å sette bildet i avisen.

¹³⁰ Og når doktoren sa at hun ikke kunne flyttes, og hun visste at jeg skulle på besøk til England, så fikk hun dem til å legge henne på en ambulansébære og bar henne til et fly, og brakte henne til London, England. De sendte en vakt ut der som kom og ba for henne. Hun var så dårlig at hun kunne ikke engang snakke med meg. De måtte løfte hennes hånd for å legge den i min.

¹³¹ Dere vet hvordan London er, noen av dere soldater har vert der. Det er alltid så tåkete. Jeg knelte ned ved siden av et vindu, og hun...Tårene rant ned. Hun ønsket å...jeg vet ikke engang hvordan hun hadde nok fuktighet til å la tårene komme. Det var bare ben, skinn over dem, og det så ut for meg som hennes...hennes ben opp hit til hoftene var ikke over to tommer tykke, eller tre tommer. Hennes årer hadde brutt sammen. Hvordan hun (klarte) å leve vet jeg ikke. Dere så hennes bilde senere.

¹³² Jeg knelte ned ved siden av sengen. Hun var desperat enten jeg kunne komme eller ikke. De ville bringe henne likevel. Jeg dro ned der, mitt hjerte blødde inne i meg, for troen til denne stakkars lille døende skapningen, og jeg ba med alt som jeg hadde i mitt hjerte. Og mens jeg begynte å be, kom det en

komme til Deg på vannet.” Og han steg ut av båten og begynte; han ble redd da han begynte, og han begynte å synke, og desperasjon...selv om det var en feil, i å prøve og følge Guds befalinger,...jeg håper at menigheten får tak i dette. Mannen gjorde hva Gud fortalte ham å gjøre.

¹²¹ Nå, dere Kristne i kveld. Dere er på rett vei, (dere) prøver å følge den Hellige Ånds ledelse, og en kreft tok tak i deg, eller døden griper tak i deg, en kreft, tuberkulose, hva enn det er. På pliktens vei, så har dere den samme rett som Peter hadde. “Herre, frels meg, eller så går jeg til grunne.” i desperasjon ropte han ut, og en hånd strakte seg ut og tok ham opp. Dere har den samme tingen. Men han ropte ut: “Frels meg, Herre!”

Han hørte mine fortvilende rop,

Fra vannene løftet meg, frelst jeg nå er. Ser dere?

¹²² Slik er det, når dere roper ut!

¹²³ Kanskje denne kvinnen, moren, hva enn det var for henne, en liten sønn, eller en sønnesønn, en nevø, hva enn det er, ropte ut i fortvilelse, og Gud hørte.

¹²⁴ Da finner vi ut, at da (Peter sank) så hørte Gud ham. På pliktens vei begynte han å synke. Han sviktet. Uansett om du svikter, så har det ikke noe med saken å gjøre. Vi svikter alle. Vi er en fiasko til å begynne med. Men vi har Noen som står nå med en sterk hånd, Som kan nå oss og ta oss over vannet.

¹²⁵ Hvis du gjorde en feil. En kvinne gjorde en feil, en mann gjorde en feil, en gutt eller en pike gjorde en feil. Ikke synk. Rop ut, i fortvilelse: “Herre, frels meg, eller jeg går til grunne!” Bli desperat med det. Gud vil høre deg. Han hører alltid en desperat sjel. Det er hva jeg prøver å fortelle dere om.

¹²⁶ Vår kjære Herre Jesus Selv, på verdens største slagmark, Getsemane, så ropte Han ut i fortvilelse. Skulle Han ta verdens synd, eller skulle Han bare forbli på jorden med Sine elskede disipler, som han ønsket å gjøre? Men se på Hans ydmykhet som Han ydmyket Seg Selv: “Ikke Min vilje, men Din vilje.” Han ydmyket seg selv til Ordet, det lovede Ord fra Himmelen Gud.

Legg så merke til at Han gikk litt videre. Og hvis Han gikk litt videre, hvor mye mer burde ikke vi gå litt videre. Ser dere? Legg merke til at Skriften sier her, i Lukas, at Han ba i oppriktighet. Broder, søster, hvis Jesus måtte be i oppriktighet, hvor mye mer må ikke vi be i oppriktighet. Hvis Kristus, Himmelen Gud, gjort kjød, måtte be i oppriktighet, hvor mye mer skulle ikke vi, syndere frelst ved nåde, be oppriktig! Hvis, hvis den avgjørelsen kastet

han så...inntil Gud kom på senen. Og da, i fortvilelse: “Jeg vil ikke la Deg dra,” når han begynte å føle velsignelsene komme ned over ham.

Masse mennesker sier: “Ære til Gud, jeg fikk det nå.” Der er dere forført. Javisst! Noen sier: “Å, jeg bare føler det så godt, Broder Branham, jeg gikk ned der og ba. Å, det gikk kuldegysinger over hele meg.” Og det kan kanskje ha vert Gud. “Jeg så et stort lys foran meg.” Det kan fremdeles ha vert Gud, men det er ikke hva jeg snakker om.

⁸⁷ Bibelen sier i Hebreerbrevet, Kap. 6, “Regnet faller på de rettferdige og de urettferdige,” [Broder Branham banker syv ganger på prekestolen - Red.] “akkurat det samme.” Ta nå hvete og ugress, og sett dem ut i åkeren. Regnet er faktisk sendt for hveten, men regnet faller på ugresset på samme måte som det faller på hveten. Og regnet, ugresset er like så lykkelig for regnet som hveten er, og det er det selvsamme regn. Den selvsamme Hellige Ånd kan falle på en vantro og få ham til å opptre nøyaktig på samme måten som en troende opptrer. Men ved deres frukter er de kjent; det er hva jeg taler om, det er Tegnet, og Da...

⁸⁸ Og Jakob heller, i desperasjon sa han: “Jeg vet at jeg kjenner Deg, Du er her med meg, men jeg vil ikke slippe Deg.”

Noen ser det er fint, den første lille sensasjonen, de reiser seg, og hopper opp og ned, løper oppover midtgangen og sier: “Jeg fikk det, jeg fikk det, jeg fikk det.” Å nei. Huh-uh. Nei. Jakob ble der til noe skjedde, som gjorde at han gikk annerledes, det gjorde ham til en annen person, fordi han ble til det skjedde. Og han var i stand til å...Bibelen sier: “Han holdt ved til han seiret.” Hvordan kan et menneske seire over Gud? Men dere kan gjøre det. Et menneske kan seire over Gud.

⁸⁹ En gang var der en mann ved navn Esekias, og han hadde blitt fortalt ved profeten: “SÅ SIER HERREN, du kommer til å dø.” Esekias vendte sitt ansikt mot veggen, og i desperasjon gråt han ut: “Herre, se til meg. Jeg har vendret fremfor Deg med et fullkomment hjerte, og jeg trenger femten år til,” etter at Gud hadde fortalt ham at noe kom til å skje, at han skulle dø. Og, i desperasjon forandret han Guds program. Desperasjon, han gråt bittert i desperasjon.

⁹⁰ Jakob ble der inntil velsignelsene kom, og forandret hans navn fra en “forfører” til “en fyrste med Gud.” Til og med nasjonen ble kalt ved hans navn. Ja min herre! Hva var det? Resultatet kom fordi han ble desperat angående saken. Og neste dag da han møtte Esau, så trengte han ikke noen vakter. Han gikk rett ut og møtte ham. Ser dere? Hvorfor? Han hadde kommet i desperasjon til han fikk forsikringen.

Og dere blir desperate til dere får forsikringen. Hvis ikke, så kom ikke engang for å bli bedt for. Kom ikke engang for å gå til alteret. Vent til det er mellom liv og død for deg, da vil noe skje. Så sikkert. Desperasjon!

⁹¹Ruth ble desperat en gang, da hun sto ved siden av Naomi. Måtte hun dra tilbake til hennes folk, til alt som hun elsket, og alt som hun...hun tilba, hennes eiendeler og hennes folk, eller ville hun holde seg til Naomi? Hva måtte hun gjøre? Og hun kom i desperasjon, og hun ropte ut: "Hvor du drar, vil jeg dra. Hvor du bor, vil jeg bo. Hvor du dør, vil jeg dø. Hvor du blir begravd, vil jeg begrave...eller vil jeg bli begravd. Og din Gud skal bli min Gud." Der er dere. Desperat! Gud velsignet henne, ga henne en sønn, Obed. Obed fikk Isai, Isai fikk, gjennom Isai kom Jesus. På grunn av desperasjon!

⁹²Som den lille sjøgen, Rahab. Hun var desperat. Hun visste at døden lå foran henne. Hun var under dom. Og hun ble desperat og sa: "Jeg vil gjemme dine spioner. Jeg vil gjøre hva som helst. Bare, sverg til deres Gud, og mitt hus vil bli stående." Der er dere.

Hun sa: "Jeg vil...Hvis du tar dette tegnet, så vil det."

⁹³Elieser ble desperat når ansvaret ble lagt på ham for å finne en brud for Isak. Elieser fra Damaskus var en stor mann. Han var begunstiget av Abraham. Han var betrodd av Abraham til å dra ut og finne en brud, en riktig brud for (Abrahams) sønn Isak. Gjennom dette skulle Kristus komme.

⁹⁴Elieser, som var en åndelig mann, visste hva det betydde. Den rette slags kvinne skulle være den...den mannens (Isaks) hustru. Og hvordan kunne han velge det? I timen for hans desperasjon, når han kom til byen, så bad han og sa: "Herre Gud, la den første piken som kommer frem for å vanne kamelen, og gir meg å drikke, være den." Han ba i desperasjonens time.

⁹⁵Rebekka, den vakre piken, kom og vannet kamelen. Og så sa han: "Hold meg ikke tilbake." (Første Mosebok 24:56.) Hun hadde kommet til en avgjørelsens time om hun skulle dra. Hun var et bilde på Bruden. Ville hun...ville hun dra og gifte seg med en mann som hun aldri hadde sett? Dette er en stor ting. Hadde aldri sett ham, (Isak), hun hadde bare hørt om han ved hans tjener.

⁹⁶Dette er et bilde på Bruden. Dere har aldri sett Kristus, men dere hører, ved Hans tjener hva Han er. Dere gir avkall på alt, forlater deres hjem og alt som må til for å gå og finne Ham. Legg merke til at hun tok avgjørelsen, et bilde på Bruden, (hun) forlot henne denominelle hjem, for å dra.

⁹⁷Jonas ble kastet overbord under en storm, til havets bunn, i magen på en hval. Alle håp om å overleve var borte. Men det kom for hans tanke at Salomo, i innvielsen av tempelet sa: "Herre, hvis folket er i vanskeligheter

"Er det Ham? Er det Ham, og Han går forbi?"

Desperasjon drev ham til å rope: "Åh Jesus, Du Davids Sønn, ha nåde med meg!"

Gå meg ei forbi O Frelser,
Hør min bønn til Deg;
Når de andre Du vil kalle,
Gå meg ei forbi.

"Å, Jesus!" Noen av dem sa: "Hold munn! Du lager for mye bråk."

¹¹⁷ Men han var desperat. Hvis Han kom forbi, så ville han kanskje aldri få en ny anledning. Kanskje ikke vi heller. Dette er kan hende den siste kvelden. Desperasjon! Han ropte ut: "Å Jesus." Uansett hvem som fortalte ham å stoppe, så ropte han likevel, endog høyere. Når de fortalte ham å tie stille, så fikk det ham til å rope høyere. Han var desperat.

Ingen kunne stoppe ham. "Du Davids Sønn, ha nåde med meg!" Han ropte i desperasjon.

¹¹⁸ Og Guds Sønn, med verdens synder på Sine skuldre, på vei til Jerusalem for å bli offeret, rett da, for et offer for verden, stanset i Sine spor. Desperasjon, et fortvilet rop stoppet Guds Sønn. (Han) sa: "Hva vil du at Jeg skal gjøre for deg?" Å!

Han sa: "Herre, at jeg må få mitt syn."

Han (Jesus) sa: "Gå din vei, din tro frelser deg."

Det var nok. Desperasjon!

Når desperasjon er for å motta noe, (ved) den svakeste lille berøring, så griper troen det. Ser dere? Han sa ikke: "Vent litt nå, vent litt, hold an et lite øyeblikk, la meg se om jeg kan se nå. Jeg har ikke sett mine hender på mange år. La meg se om jeg kan se den. Jeg ser ikke noe ennå." Når Jesus sa: "Din tro har frelst deg," så var det nok. Det var alt han ønsket.

¹¹⁹ Desperasjon kaller for en grunn, og når grunnen, uansett hvor svak den er, (når) det er mottatt, blir det trodd rett da, fordi tro fanger det når desperasjon skyver det (frem). Ser dere? Kjærlighet der inne blandes med det, og bringer det til det. Desperasjon gjør det.

Blinde Bartimeus fanget visjonen kvikt.

¹²⁰ Peter, han var i fullt kok en natt ute på sjøen, når han kom i desperasjon. Han begynte å rope ut: "Der er noe galt. Jeg ser en ånd komme gående til meg!" Båten holdt på å gå ned. Han sa: "Hvis det er Deg Herre, la meg få

¹¹² Men kvinnen, dette gjorde ikke slutt på hennes desperasjon. Det tilfredstilte ikke hva hun kom for. Hun sa: “Som Herren Gud lever, jeg forlater deg ikke før du går og taler til barnet.”

¹¹³ Og Elisa ble desperat. Og her dro han, nedover veien, han og kvinnen. Og da de kom dit, så var alt folket ute i hagen, ropende og gråtende. Kvinnen hadde gjort den mest passende ting hun kunne gjøre. Hun tok barnet og la ham på sengen hvor Elisa hadde lagt. Det var like godt som hans stav. Han våknet ikke opp der, så den tingen virket ikke. Hun ønsket å vite noe annerledes.

¹¹⁴ Profeten gikk inn. Nå er han i desperasjon. Hva skal han gjøre? Og vi finner i Bibelen, at han gikk desperat opp og ned på gulvet. “Jeg vet ikke om noe annet å gjøre Herre. Her er jeg. Du fortalte meg å tale til den kvinnen, og SÅ SIER HERREN. Det var nøyaktig slik jeg sa det til henne, fordi Du fortalte meg. Der er hun i vanskeligheter, og jeg vet ikke hva jeg skal gjøre. Der ligger en død gutt. Hva kan jeg gjøre Herre?”

¹¹⁵ Uten tvil så sa den Hellige Ånd: “Hvis Gud er i deg, så legg deg selv på barnet.” Han stoppet, løp og la sin hånd på hans hånd, sin nese på hans nese, sine lepper på hans lepper. Og da han la seg selv over det, så nøs barnet syv ganger. Desperasjonen var over.

Barnet kom til liv fordi desperasjonen drev kvinnen til profeten, og desperasjon drev profeten til barnet. Og desperasjonen i dem begge drev Gud på senen. Med Guds kjærlighet, og kjærlighet for sitt folk, brakte Guds kjærlighet ned, og kastet troen ut på kampfronten, og gjerningen var gjort. Saken avsluttet. Amen! Det var det. Desperasjon gjør det. Så sikkert! Hun ville ikke dra.

¹¹⁶ Blinde Bartimeus tenkte at Jesus kom til å gå ham forbi (som) han satt der ute ved porten, den blinde tigger, for almisser. Før han visste av det, så hørte han en røst; Jesus gikk forbi. Han sa: “Hvem går forbi?” Noen skjøv ham ned. Han sa: “Vil noen være så snill og si hvem som går forbi?”

En av dem, vel, kanskje en liten disippelkvinne, sa til ham: “Min herre, vet du ikke hvem det er som går forbi?”

“Nei. Jeg hører noen av dem si: “Der er en hel gravlund full av døde mennesker der oppe. Hvis du reiser opp døde, gå og reis opp dem. Er det en spotter eller noe?”

“Nei.” “Har du noen gang hørt om den Profeten fra Galilea, den unge Profeten kalt Jesus fra Nasaret?”

“Nei.” Vel, du vet, at i Bibelen så står det i vår Bokrull at Davids Sønn ville bli reist opp for å sitte på den. (Tronen) Det er Ham.”

noen steder, og de vender seg mot dette tempel og ber, så hør.” (Første Kongebok 8.) Og (Jonas) snudde seg rundt i magen på hvalen, og klarte å komme seg på sine knær. Jeg kan anta, med hvalspy over hele seg.

Der ba han i desperasjon. Og i dette, desperat; bare noen få åndedrag med oxygen var alt han hadde der i hvalens mage. Og i disse få åndedrett som han trakk, kanskje han ikke visste hvilken vei han var, (så) sa han: “Herre, jeg tror at jeg ser imot Ditt tempel.” Og med bare noen få åndedrett igjen, i desperasjon, ba (han) under disse omstendigheter. Det hadde aldri blitt gjort før, men han var desperat. Han ba, og Gud holdt ham i live for tre dager og netter, og avleverte ham på det sted hvor han ga sitt budskap. Desperasjon!

⁹⁸ Hanna, en ufuktbar kvinne i Bibelen, hun ønsket en sønn, og hun kom til faste for ham. Hun fastet og ba inntil endog presten ved tempelet trodde at hun var drukken. Hun var i en slik desperasjon! Med resten av kvinnene som så på hva slags hatt de andre hadde på seg; og dere vet hvordan de er. Den andre så på hva slags klær de hadde på seg, og snakket om ting som foregikk på gården. Men ikke Hanna. Hun gikk rett gjennom hele mengden og gikk til alteret. Hun hadde fastet. Hun ville at hennes vanære skulle bli tatt bort. Hvilken forskjell det er i dag. Det er nesten en vanære å ha et barn. Den gang var det...det var en vanære å ikke ha et.

Og hun kom seg på sine knær. Og hun la aldri merke til tempelets høyhet. Hun la ikke merke til den høytidlige presten som han kom ut. Hun var i slik bedrøvelse til hennes tårer rant nedover hennes kinn, og hun ropte i desperasjon: “Å Herre Gud, gi meg en sønn. Gi meg en sønn!”

⁹⁹ Legg merke til at hun var ikke selvisk. Når Gud hørte henne, og svarte

hennes bønn og gav henne en sønn, så gav hun ham tilbake til Gud. Og fordi hun var villig til ikke å være selvisk etter at Gud hadde svart hennes bønn, så gav Han henne en profet. Å, det var en ekstra velsignelse. Å, Han er bare full av dem, disse små ekstra ting som Han gir. Ikke bare en sønn, men en profet. Og der hadde ikke vert noen offentlige syner på mange, mange år i Israel. Samuel, den første profeten på mange, mange år, fordi en kvinne ble desperat; at hun ikke kunne få barn, og hun var forbi alderen til å få barn, antagelig seksti, sytti år gammel. Hun ba med desperasjon, hun måtte ha dette barnet! Hva var det? Gud hadde talt til henne, uten tvil.

¹⁰⁰ Du kan ikke bli desperat før Gud taler til deg. Å, Menighet, stå opp og rist deg selv! Klyp din samvittighet, vekk opp deg selv i denne time! Vi må bli desperate, eller gå til grunne! Noe kommer frem fra Herren! Jeg kjenner det som, SÅ SIER HERREN, noe kommer frem. Det er best at vi blir desperate. Det er mellom liv og død. Det vil gå forbi oss, og vi ser det ikke.

¹⁰¹ Fordi hun ikke var selvisk, så ble hun gitt en profet.

¹⁰² Den Shunamittiske kvinnen hadde en liten gutt som profeten hadde talt Herrens Ord over, selv om hun var gammel, og hennes mann var gammel. De hadde ingen barn, men hun var vennlig mot denne...denne profeten. Og hun visste at han var en Guds mann. Hun antok at han var en ærlig, en virkelig mann. Han kom inn i huset, hennes mann var ikke der, og hva mer. Han var en hellig mann. De kunne se at han var en ærbar person. Hun hadde sett ham gjøre tegn og undre. Hun hadde hørt ham fortelle ting som hadde skjedd. Han var en ærbar hellig mann.

Hun sa til sin mann: "Jeg ser at denne mann som stanset hos oss, er en hellig mann." Damen i huset, hun visste at han var en hellig mann. Og hun bygget et lite hus der ute for ham, slik at han ikke skulle være forlegen. Han kunne komme når han ønsket, osv. Hun satte en liten seng der ute, og en krukke med vann, osv, slik at han kunne vaske seg, og ha noe å drikke. Og hun ville antagelig sende tjenestepiken ut, eller noen, hovmesteren, med...med noe mat for å fø ham, og komme forbi om dagen og tilby ham noe, eller noe.

¹⁰³ Så når Elisa så denne vennlighet gjort mot ham. Og det er skrevet: "Hva dere gjør mot en av Mine små, har dere gjort mot Meg." Så han så dette, at kvinnen æret Gud som hun æret denne profet, som hun så Gud i profeten. Og så, hun ville ikke ha noe for det. Det var ikke i hennes hjerte. Hun bare gjorde det fordi hun elsket Gud. Hun gjorde det ikke for noen velsignelse. Hun bare gjorde det.

¹⁰⁴ Elisa sa: "Gå og spør henne, skal jeg tale til kongen for henne? Jeg er en personlig venn. Eller, høvdingen, jeg...jeg kjenner ham veldig godt. Hvis der er noen tjeneste, eller noe jeg kunne gjøre for henne. Jeg vil gi henne noe for hvordan hun har vert mot meg. Hun...hun har fødd meg. Hun har latt meg sove i sengene, og hun har vert virkelig snill mot oss. Hva kan jeg nå gjøre?"

Hun sa: "Nei, jeg bare bor iblant mitt folk. Vi har det bra. Vi har et levebrød, og det er alt. Vi trenger ikke noe."

Og Gehasi sa til ham: "Men hun har ikke barn."

¹⁰⁵ Ikke før Gehasi hadde sett det, uten tvil så (hadde) profeten et syn, for han sa: "SÅ SIER HERREN. Gå og si til henne, i rette tid, et år fra nå, så vil hun omfavne en sønn."

¹⁰⁶ Og sønnen ble født. Når han var elleve år gammel, hvordan dette gamle paret må ha elsket denne lille gutten, deres eneste barn, som var gitt til henne av Herren, gjennom bønn og en profets løfte, og, SÅ SIER HERREN. Hun visste at noe var galt etsted. Det ville bare ikke virke. Hvordan kunne Gud gi henne den sønnen, og la hennes...hennes kjærlighet komme til den babyen?

Hun spurte aldri etter den. Hun var for gammel til å få den. Guds hånd måtte uttale det. En mann talte det, profeten. Og der var dette barnet i denne stilling, hadde dødd, hennes eneste sønn.

Så hun sa til tjeneren: "Sal opp et muldyr for meg, ri, og stopp ikke. Hvis noen prøver å stoppe deg, så si ikke et ord, kjør rett til Karmel-fjellet. Der oppe i en hule et sted, tilbaketrukket, er en tjener av den Mest Høyeste Gud; den som fortalte meg: "SÅ SIER HERREN, jeg skal få et barn. Jeg vil vite hvorfor Gud har gjort dette." Så sa han..."Gå rett frem og ikke undersøk dette muldyret. La ham løpe så hardt med alt som er i ham. La ham løpe til du er der." Desperasjon!

¹⁰⁸ Og profeten Elisa sto opp, tittet og sa: "Her kommer denne Shunamittinnen, og hun, noe er galt med henne. Gud har holdt det fra meg. Jeg vet ikke hva som er galt." Han sa: "Gå og møt henne. Jeg har...skynd deg. Der er noe galt."

Desperasjon satte inn på profeten, desperasjon på kvinnen. Ser dere? De kom sammen; en ville vite hva Herrens Ord var, og den andre visste ikke hva Herrens Ord var. Der er dere. En ønsket å vite det, og den andre visste det ikke. Kvinnen ønsket å vite det, (og) profeten visste det ikke. Han sa: "Gud har holdt det fra meg. Jeg vet ikke hva jeg skal fortelle når hun kommer hit."

Hun var nesten fremme da. Han løftet opp sin hånd, han sa: "Er alt vel med deg? Alt vel med din mann? Er alt vel med barnet?"

¹⁰⁹ Nå, kvinnen hadde kommet til slutten av hennes desperasjon. Hun sa: "Alt er vel!" Glory! "Alt er vel!" Hennes desperasjon var over. Hun hadde funnet Herrens tjener. Hvis han ikke hadde vert der, så ville hun fortsatt vert i desperasjon. Men dere ser, han var der. Hun sa: "Alt er vel!"

Elisa tenkte: "Vel, hva er det som foregår nå?"

¹¹⁰ Hun løp opp og falt ned ved hans føtter. Det så på en måte uvanlig ut, så Gehasi bare løftet henne opp. (Elisa sa) "La henne være, ikke gjør det." Elisa sa til sin tjener: "Ikke gjør det. La henne være. Der er noe galt. Gud har holdt det fra meg." Da åpenbarte hun for ham at barnet var død.

¹¹¹ Profeten visste ikke hva han skulle gjøre. Han sa: "Gehasi, ta denne staven som jeg går med." Han visste, at hva enn han berørte, var velsignet, for det var ikke ham, det var Gud i ham. Han visste hvem han var. Han visste at han var en profet. Så han tok opp denne staven og sa: "Gehasi, ta du denne (stav) gå så og legg den på barnet. Og hvis noen taler til deg, bli desperat. Ikke hils på noen, og la ingen...Bare fortsett videre, tal ikke med noen. Legg den på barnet."